

รายงานการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

เปิดเส้นทางพาทัวร์วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร

**The New Route of Agritourism in the Local Community
for Senior Citizens**

โดย

นางสาวณิชากร อินทรสุวรรณ 5904400103

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาสหกิจศึกษา

ภาควิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ภาคการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2562

หัวข้อโครงการ เปิดเส้นทางพากันวัยเก่าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร
The New Route of Agritourism in the Local Community for Senior
Citizens
รายชื่อผู้จัดทำ นางสาวณิคมล อินทรสุวรรณ
ภาควิชา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ยุวริน ศรีปาน

อนุมัติให้โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานสหกิจศึกษาภาควิชาอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวและการบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562

คณะกรรมการสอบโครงการ

.....จำนวน ๑.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ยุวริน ศรีปาน)

.....เลขาฯคณะ ศาสตราจารย์.....พนักงานที่ปรึกษา
(นางสาวเสาวคนธ์ คล้ายวงผึ้ง)

.....นาง.....กรรมการกลาง
(ดร.นันทิรา ภูขาว สนใจ)

.....ผู้ช่วยอธิการบดีและผู้อำนวยการสำนักสหกิจศึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารุจ ลิ้มปะวัฒนะ)

ชื่อเรื่อง	:	เปิดเส้นทางพาก๊วนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร
หน่วยกิต	:	5
ผู้จัดทำ	:	นางสาวณิชกมล อินทรสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษา	:	อาจารย์ยุวริน ศรีปาน
ระดับการศึกษา	:	ปริญญาตรี
สาขาวิชา	:	การท่องเที่ยว
คณะ	:	ศิลปศาสตร์
ภาคการศึกษา/ปีการศึกษา	:	2/2562

บทคัดย่อ

โครงการนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการออกแบบรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาก๊วนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” และเพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจต่อรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาก๊วนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” ของผู้สูงวัย เพื่อให้ทราบถึงความเป็นไปได้ต่อการที่จะนำรายการนำเที่ยวไปใช้จริง โดยการจัดทำรายการนำเที่ยวแล้วนำไปสอบถามความพึงพอใจจากกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านคุณค่าต่อชุมชน และด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว

จากการจัดทำรายการนำเที่ยวและนำไปสอบถามความพึงพอใจ ทำให้ได้ผลตอบรับจากกลุ่มเป้าหมายหรือผู้สูงวัยชาวไทยจำนวน 25 คน ซึ่งสามารถแสดงผลได้ ดังนี้ ความพึงพอใจทั้ง 4 ด้านโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ด้านราคา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ด้านคุณค่าต่อชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24

คำสำคัญ : รายการนำเที่ยว, ท่องเที่ยวชุมชนเกษตร, ผู้สูงวัย

Project Title : The New Route of Agritourism in the Local Community for Senior Citizens

Credits : 5

By : Miss Nitchakamon Intarasuwan

Advisor : Yuvarin Sripan

Degree : Bachelor of Arts

Major : Tourism

Faculty : Liberal Arts

Semester/Academic year : 2/2019

Abstract

The purpose of this research was to study about the ability toward designing in itinerary which named "The New Route of Agritourism in the Local Community for Senior Citizens." Also, the satisfaction of elders toward the itinerary named "The New Route of Agritourism in the Local Community for Senior Citizens" was conducted.

In order to research the possibility for adapting the agritourism program into the reality, an agritourism program was produced and evaluated for satisfaction by a target group. The evaluation was divided into 4 fields, which were products, prices, community values, and tourist values.

According to the production of agritourism program and the satisfaction survey, the responses were collected from 25 Thai elderly. The overall satisfaction toward 4 fields was rated at a high level. The average of products was at 3.90%; the average of price was at 3.68%; the average of community was at 4.23%; and the average of tourist values was at 4.24%.

Keywords: Itinerary, Tourism of the agricultural community, Senior Citizens

Approved by

กิตติกรรมประกาศ

(Acknowledgement)

การที่ผู้จัดทำได้มาปฏิบัติงานในโครงการสหกิจศึกษา ณ บริษัท SiamRise Travel ตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม พ.ศ.2563 ถึง 30 เมษายน พ.ศ.2563 ส่งผลให้ผู้จัดทำได้รับความรู้และประสบการณ์ต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนและการปฏิบัติงานในอนาคต เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตำแหน่ง Operation Trainee ณ บริษัท SiamRise Travel สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตโดยได้รับความร่วมมือจาก บริษัท SiamRise Travel ได้สอน ได้เรียนรู้ งานและปัญหาที่พบในการทำงานในแผนกต่างๆ จึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ และสนับสนุนจากหลายฝ่าย ดังนี้

1. คุณธนาวุฒิ ศุภางค์รัตน์ ตำแหน่ง Managing Director
2. คุณปิยพรรณ ศุภางค์รัตน์ ตำแหน่ง Product and Operation Director
3. คุณเสาวคนธ์ คล้ายวงษ์ ตำแหน่ง Product and Operation Administrator
4. อาจารย์ยุวริน ศรีปาน (อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา)

และบุคคลท่านอื่นๆที่ไม่ได้กล่าวนามทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในการจัดทำรายงาน

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและเป็นที่ปรึกษาในการทำรายงานฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ตลอดจนให้การดูแลและให้ความเข้าใจในชีวิตการทำงานจริง ซึ่งผู้จัดทำขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้จัดทำ

นางสาวณิชกมล อินทสุวรรณ

30 พฤษภาคม 2563

สารบัญ

	หน้า
จดหมายนำส่ง	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อ	ค
Abstract	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	2
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	2
1.5 นิยามคำศัพท์.....	3
บทที่ 2 การทบทวนเอกสาร/วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเรื่องการจัดรายการนำเที่ยว	4
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	13
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุ	15
2.4 แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร.....	15
2.5 แนวคิดการท่องเที่ยวโดยชุมชน.....	18
2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	20
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20

บทที่ 3 รายละเอียดการปฏิบัติงาน

3.1 ชื่อและที่ตั้งของสถานประกอบการ.....	25
3.2 ลักษณะการประกอบการผลิตภัณฑ์ การให้บริการหลักขององค์กร.....	26
3.3 รูปแบบการจัดองค์กรและการบริหารงานขององค์กร.....	27
3.4 ตำแหน่งและลักษณะงานที่นักศึกษาได้รับมอบหมาย.....	28
3.5 ชื่อและตำแหน่งงานของพนักงานที่ปรึกษา.....	28
3.6 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานสหกิจศึกษา.....	29
3.7 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน.....	29
3.8 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้.....	30

บทที่ 4 ผลการปฏิบัติงาน

4.1. ขั้นตอนการจัดรายการนำเที่ยว.....	31
4.2 การคิดราคาขายรายการนำเที่ยว.....	39
4.3 รายการนำเที่ยว“เปิดเส้นทางพาทัวร์วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” 2วัน1คืน.....	40
4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
4.6 ตารางและสรุปผล.....	45
4.7 สรุปผลความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน.....	69

บทที่ 5 สรุปผลรายงานและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลโครงการ.....	71
5.2 ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา.....	72
5.3 สรุปผลการปฏิบัติสหกิจศึกษา.....	72
5.4 ข้อเสนอแนะการจัดทำโครงการสหกิจศึกษา.....	72

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก ก ภาพขณะปฏิบัติงานและการนิเทศของอาจารย์.....	75
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบสอบถาม.....	79
ภาคผนวก ค บทสัมภาษณ์พนักงานที่ปรึกษา.....	85
ภาคผนวก ง บทความวิชาการ.....	87
ภาคผนวก จ ไปสเตอร์.....	97
ภาคผนวก ฉ บันทึกการปฏิบัติงาน.....	99
ภาคผนวก ช ประวัติผู้จัดทำ.....	104

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1 แสดงระยะเวลาในการดำเนินงานของผู้จัดทำ.....	30
ตารางที่ 4.1 รายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร”.....	42
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	45
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	45
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	46
ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ.....	46
ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้.....	47
ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานการทำงาน.....	47
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจโดยรวม.....	48
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์.....	48
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้านราคา.....	49
ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้านคุณค่า.....	49
ต่อชุมชน.....	49
ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้านคุณค่าต่อ.....	50
นักท่องเที่ยว.....	50
ตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านผลิตภัณฑ์ของประชาชนเพศชาย.....	51
และเพศหญิง.....	51
ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านราคาของประชาชนเพศชาย.....	51
และเพศหญิง.....	51

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อชุมชนของประชาชน.....	52
เพศชายและเพศหญิง.....	52
ตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยวของ.....	52
ประชาชนเพศชายและเพศหญิง.....	52
ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านผลิตภัณฑ์.....	53
ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอายุต่างๆ.....	53
ตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านราคาของ.....	53
กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอายุต่างๆ.....	53
ตารางที่ 4.19 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่า.....	54
ต่อชุมชนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอายุต่างๆ.....	54
ตารางที่ 4.20 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่า.....	55
ต่อนักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอายุต่างๆ.....	55
ตารางที่ 4.21 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านผลิตภัณฑ์.....	56
ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ.....	55
ตารางที่ 4.22 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านราคา.....	57
ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ.....	57
ตารางที่ 4.23 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่า.....	58
ต่อชุมชนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ.....	58
ตารางที่ 4.24 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่าต่อ.....	59
นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ.....	59
ตารางที่ 4.25 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านผลิตภัณฑ์.....	60
ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอาชีพต่างๆ.....	60

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านราคา.....	60
ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอาชีพต่างๆ.....	60
ตารางที่ 4.27 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่า.....	61
ต่อชุมชนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอาชีพต่างๆ.....	61
ตารางที่ 4.28 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่าต่อ.....	62
นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอาชีพต่างๆ.....	62
ตารางที่ 4.29 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านผลิตภัณฑ์.....	63
ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรายได้ต่างๆ.....	63
ตารางที่ 4.30 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านราคา.....	64
ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรายได้ต่างๆ.....	64
ตารางที่ 4.31 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อชุมชน.....	65
ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรายได้ต่างๆ.....	65
ตารางที่ 4.32 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่าต่อ.....	66
นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรายได้ต่างๆ.....	66
ตารางที่ 4.33 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านผลิตภัณฑ์ของผู้ที่ทำงานและ.....	67
ไม่ได้ทำงาน.....	67
ตารางที่ 4.34 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านราคาของผู้ที่ทำงานและ.....	67
ไม่ได้ทำงาน.....	67
ตารางที่ 4.35 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อชุมชนของผู้ที่ทำงาน.....	68
และไม่ได้ทำงาน.....	68
ตารางที่ 4.36 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยวของผู้ที่.....	68
ทำงานและไม่ได้ทำงาน.....	68

สารบัญรูปภาพ

หน้า

รูปที่ 2.1 พฤติกรรมการใช้จ่ายของผู้สูงอายุ.....	20
รูปที่ 2.2 สัดส่วนผู้สูงอายุไทยในแต่ละช่วงอายุ.....	21
รูปที่ 2.3 พฤติกรรมของผู้สูงอายุ.....	22
รูปที่ 3.1 ตราสัญลักษณ์ (Logo) บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล.....	25
รูปที่ 3.2 แผนที่ บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล.....	25
รูปที่ 3.3 นักศึกษา.....	28
รูปที่ 3.4 พนักงานที่ปรึกษา.....	29
รูปที่ 4.1 เส้นทางรายการนำเที่ยว.....	31
รูปที่ 4.2 บ้านสวนเข้มชื่น หรือ วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านสวนเข้มชื่น.....	32
รูปที่ 4.3 สวนผลไม้ชายดัม.....	33
รูปที่ 4.4 ร้านจีนเซตัง (สมุนไพร).....	33
รูปที่ 4.5 โครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์.....	35
รูปที่ 4.6 วัดจุฬามณี.....	36
รูปที่ 4.7 Yao In Chan Resort.....	37
รูปที่ 4.8 รถคู่ปรับอากาศ 15 ที่นั่ง.....	38
รูปที่ 4.9 เรือหางยาว.....	38

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล เป็นบริษัทที่ทำการท่องเที่ยวโดยชุมชนและการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ เป็นกิจการเพื่อสังคมที่สนับสนุนชุมชนด้วย “การท่องเที่ยว” เพื่อสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสิ่งแวดล้อม การศึกษา เศรษฐกิจและสังคม ใส่ใจเรื่องของการรักษาวิถีชีวิตของคนไทยและช่วยให้ชุมชนยืนหยัดในการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน โดยกลุ่มเป้าหมายหลักทางการตลาด เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เนื่องจากว่าชาวต่างชาติจะมีความสนใจในเรื่องของการท่องเที่ยวรูปแบบวัฒนธรรมท้องถิ่นมากกว่าชาวไทย และนอกจากนี้ยังมีกำลังทรัพย์ หรือ ความสามารถในการใช้จ่ายทางการท่องเที่ยวที่สูง

โดย บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล เป็นองค์กรที่มีขนาดเล็ก จึงมีจำนวนของพนักงานประจำในปริมาณไม่มาก ส่งผลให้พนักงานหนึ่งคนจะต้องรับผิดชอบหน้าที่หลายอย่างพร้อมกัน อาทิ มัคคุเทศก์ ออกแบบรายการนำเที่ยว ลงพื้นที่สำรวจชุมชน ติดต่อประสานงาน จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ บัญชี เป็นต้น ดังนั้น การที่จะออกแบบรายการนำเที่ยว เปิดช่องทางเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายใหม่ทางการตลาดของทางบริษัท จึงปฏิบัติได้อย่างไม่เต็มที่ จากปัญหาดังกล่าว ส่งผลให้ทางบริษัทมอบหมายหน้าที่นี้ให้แก่นักศึกษาฝึกงาน เป็นผู้ลงมือปฏิบัติในการออกแบบรายการนำเที่ยว เปิดช่องทางเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายใหม่ทางการตลาดของทางบริษัท

กลุ่มเป้าหมายใหม่ทางการตลาดในที่นี้ ได้แก่ กลุ่มผู้สูงวัยชาวไทย เหตุผลหลักที่ทางผู้จัดทำเลือกที่จะออกแบบรายการนำเที่ยวสำหรับผู้สูงวัยชาวไทยมาจากการที่ในปัจจุบันกลุ่มผู้สูงวัยได้กลายมาเป็นประชากรหลักของประเทศไทย พร้อมทั้งมีกำลังทรัพย์และเวลาสำหรับการท่องเที่ยวที่สูง รวมถึงทางบริษัทยังไม่มีรายการนำเที่ยวที่เหมาะสมและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้สูงวัยชาวไทย ทางผู้จัดทำเล็งเห็นถึงความสำคัญของกลุ่มเป้าหมายนี้ จึงได้ออกแบบรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาก๊วนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” เพื่อนำทรัพยากรภายในประเทศที่มีอยู่แล้วมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการทำการเกษตรอยู่ทุกภูมิภาค ซึ่งผลผลิตทางการเกษตรนั้นเต็มไปด้วยคุณค่าทางโภชนาการที่สูง เหมาะสมแก่ผู้สูงวัยที่จำเป็นจะต้องได้รับสารอาหารที่เหมาะสมแก่สภาพร่างกาย ด้วยเหตุนี้ทางผู้จัดทำ จึงได้นำ

การเกษตรมาเป็นหลักสำหรับการออกแบบรายการนำเที่ยว โดยที่ผู้สูงวัยสามารถมั่นใจได้ว่า ผลผลิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่ผ่านกระบวนการแปรรูปมานั้นมีความปลอดภัย

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1) เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการออกแบบรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาทัวร์วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร”
- 2) เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจต่อรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาทัวร์วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” ของผู้สูงวัย

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1) ขอบเขตด้านประชากร

ผู้สูงวัยชาวไทย ที่มีอายุระหว่าง 60 - 80 จำนวน 25 คน

2) ขอบเขตด้านสถานที่

บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล

3) ขอบเขตด้านเวลา

วันที่ 13 มกราคม - 30 เมษายน พ.ศ. 2563

4) ขอบเขตด้านเนื้อหา

4.1) ค้นหาและศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้สูงวัยชาวไทยรวมถึงแหล่งท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต เช่น Google, Facebook และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4.2) คำปรึกษาจากเจ้าของบริษัท พนักงานที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา

4.3) รายการนำเที่ยวของ บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล

4.4) ความพึงพอใจของผู้สูงวัยชาวไทย ที่มีต่อรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาทัวร์วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร”

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

- 1) ได้รับทราบถึงความสามารถในการออกแบบรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาทัวร์วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร”

2) ได้รับทราบถึงความพึงพอใจต่อรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” ของผู้สูงวัย

1.5 นิยามคำศัพท์

โปรแกรมการท่องเที่ยว หรือ รายการนำเที่ยว หรือ กำหนดการเดินทาง หมายถึง กิจกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละวัน ตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้ายตามจำนวนวันที่จัด โดยมีรายละเอียดระบุถึง วัน เวลา สถานที่พักแรม ร้านอาหาร และแหล่งท่องเที่ยว

ก๊วน หมายถึง พรรคพวก กลุ่ม คณะ หมู่ เหล่า

วัยเก๋า หมายถึง ผู้สูงวัย เป็นบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปทั้งชาย หญิง ซึ่งแบ่งผู้สูงวัยออกเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้สูงอายุตอนต้น บุคคลที่มีอายุ 60-69 ปี ทั้งชาย หญิง และผู้สูงอายุตอนปลาย บุคคลที่มีอายุ 70 ปี ขึ้นไปทั้งชาย หญิง

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของมนุษย์จากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง หรือการเดินทางจากถิ่นพำนักที่อาศัยไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจไป และเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยวมิใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้ เช่น การเดินทางเพื่อการพักผ่อน การเดินทางเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬา (อาทิ การแข่งขันกีฬา ซีเกมส์ โอลิมปิก เป็นต้น) การเดินทางเพื่อการศึกษา การเดินทางเพื่อประชุมสัมมนา การเดินทางเพื่อเยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง หรือเพื่อน การเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นต้น

ชุมชน หมายถึง การที่คนมาอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม มีวัตถุประสงค์ร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์โดยรวม ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ที่ดีผ่านการติดต่อสื่อสาร สามารถเรียนรู้ร่วมกันภายใต้บรรทัดฐาน จารีตประเพณีเดียวกัน เพื่อให้เกิดความเป็นพวกเดียวกันในชุมชน แต่เมื่อชุมชนเริ่มมีพัฒนาการและความเจริญเกิดขึ้น ชุมชนจึงจำเป็นต้องมีองค์กร สถาบันต่าง ๆ ที่เป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ของคนในชุมชน

การเกษตร หมายถึง การปฏิบัติกับที่ดินเพื่อให้เกิดผลผลิต ทั้งการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ การทำประมง และการเกษตรผสมผสาน โดยอาศัยความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และเงินทุน เพื่อให้พืชและสัตว์เจริญเติบโตให้ผลผลิตต่างๆ

บทที่ 2

ทบทวนเอกสารและวรรณกรรม

การศึกษา : โครงการงาน “เปิดเส้นทางพาก้าววัยเก่าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” ผู้จัดทำได้รวบรวมข้อมูลจาก แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานหรือช่วยให้โครงการสำเร็จตามวัตถุประสงค์

2.1 แนวคิดเรื่องการจัดรายการนำเที่ยว

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

2.4 แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

2.5 แนวคิดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเรื่องการจัดรายการนำเที่ยว

ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์ (2542) การจัดรายการนำเที่ยว หรือการจัดรวมผลิตภัณฑ์หมายถึงการจัดรวมสินค้าและบริการการท่องเที่ยวหลายๆ อย่างที่เหมาะสมเข้าด้วยกันเพื่อตอบสนองกลุ่มตลาดเป้าหมายของธุรกิจการจัดรวมผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวจะกระทำได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

2.1.1 ผู้ประกอบธุรกิจ (Supplier)

รายเดียวกันเป็นผู้จัดแล้วหาตลาดลูกค้าและจำหน่ายเอง เช่น hotel weekend package โรงแรมจัดรวมที่พักอาหารและกิจกรรมพักผ่อนอื่นๆ ไว้สำหรับลูกค้าครอบครัวในราคาเหมาจ่าย

2.1.2 ผู้ประกอบธุรกิจหลายรายร่วมกันจัดรวมผลิตภัณฑ์แล้วรวมขายเป็นผลิตภัณฑ์เดียว

(Single Product)

ในราคาเหมาจ่าย ทำให้ลูกค้ามีโอกาสในการเลือกซื้อในราคายุติธรรมและทำให้ผลิตภัณฑ์ขายง่ายกว่าการขายเดี่ยว

2.1.3 ผู้ประกอบธุรกิจการจัดนำเที่ยว (Tour Operator) บริษัทตัวแทนจำหน่ายการท่องเที่ยว (Travel Agent)

เป็นผู้จัดรวมผลิตภัณฑ์แล้วจำหน่ายเองโดยจ่ายค่านายหน้า (Commission) ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนั้นๆ การจัดแบบนี้ช่วยให้ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวหลากหลาย เป็นช่องทางการจัดจำหน่ายที่สำคัญของผู้ประกอบธุรกิจและทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวเจริญเติบโตอย่างไรก็ตามการจัดรายการนำเที่ยวของธุรกิจนำเที่ยวแต่ละแห่งจะต้องมี 3 ขั้นตอน คือ

2.1.4 การวางแผนการจัดรายการนำเที่ยว

1) การวางแผนกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ในการวางแผนการจัดรายการนำเที่ยวจำเป็นต้องกำหนดลูกค้ากลุ่มเป้าหมายให้แน่นอนว่าเป็นใครในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายอาจกำหนดจากอาชีพ อายุ การศึกษารายได้ ฯลฯ

2) การวางแผนกำหนดสถานที่นำชม เป็นการวางแผนกำหนดประเภททรัพยากรการท่องเที่ยว ที่ต้องการจะเข้าชมให้เหมาะสมกับกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย โดยต้องทำการศึกษาว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทใดที่กำลังอยู่ในความนิยมซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ในการวางแผนเลือกแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนำชมนั้นควรเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้คือ

2.1) ต้องกำลังอยู่ในความนิยม

2.2) มีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมพอสมควร

2.3) มีสิ่งดึงดูดอย่างกว้างขวางแก่คนทุกกลุ่ม

2.4) มีระยะทางไกลพอสมควร เนื่องจากระยะทางไกล จะดึงดูดนักท่องเที่ยวมากกว่าและให้รายได้แก่ธุรกิจนำเที่ยวได้ดีกว่าด้วย

2.5) มีฤดูกาลท่องเที่ยวในช่วงที่เหมาะสม

2.6) มีตัวแทนหรือลูกค้าแนะนำให้กำหนดไว้ในรายการท่องเที่ยว

3) การวางแผนกำหนดวันเดินทางเป็นการวางแผนกำหนดจำนวนวันเดินทางท่องเที่ยวแต่ไม่ควรนานเกินไป และควรกำหนดวันเดินทางในวันหยุดหรือเทศกาลจะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถไปได้สะดวกแต่จะมีปัญหาเรื่องที่พักในช่วงวันหยุด

4) การวางแผนกำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นการวางแผนกำหนดค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวต่อคนแบบเหมาจ่าย ซึ่งจะต้องกำหนดว่าจะรวมค่าใช้จ่ายอะไรไว้บ้างและค่าใช้จ่ายอะไรไม่รวมไว้บ้างเช่น ค่าอาหารจะให้มีกี่มื้อแต่ละมื้อจะกินดีขนาดไหน เป็นต้น

5) การวางแผนการส่งเสริมการตลาด เป็นการวางแผนส่งเสริมการตลาดเพื่อกระตุ้นหรือเร่งเร้าให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกซื้อรายการนำเที่ยวของเราแม้ว่าเราจะมีการจัดรายการนำเที่ยวที่ดี แต่ถ้าไม่เป็นที่รู้จักยอมรับประโยชน์จึงต้องใช้การส่งเสริมการตลาดเป็นเครื่องมือช่วยนอกจากนั้น ยังเป็นที่ยอมรับกันว่าแม้รายการนำเที่ยวที่มีคุณภาพเท่าเทียมกัน นักท่องเที่ยวจะเลือกซื้อรายการนำเที่ยวที่มีระบบส่งเสริมการตลาดที่มีประสิทธิภาพมากกว่า

2.1.5 การดำเนินการจัดรายการนำเที่ยว

1) การเขียนข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางเป็นการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการจัดรายการนำเที่ยวที่ได้วางแผนไว้แล้วโดยข้อมูลที่ใช้ประกอบการเขียนรายละเอียดการจัดรายการนำเที่ยว ประกอบด้วย

1.1) แผนที่แสดงที่ตั้งและระยะทางจากสถานที่ท่องเที่ยวหนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ทำให้สามารถคำนวณระยะเวลาในการเดินทางได้อย่างคร่าวๆ

1.2) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวที่จะไป เช่น แผ่นพิมพ์วารสาร หรือ สิ่งตีพิมพ์อื่นๆ ที่มีประวัติและข้อมูลอื่นๆ ของสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ

1.3) รายละเอียดของผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเช่น ผู้ประกอบธุรกิจขนส่ง ผู้ประกอบธุรกิจที่พักแรม ผู้ประกอบธุรกิจอาหารผู้ประกอบธุรกิจสินค้าที่ระลึก เป็นต้น

1.4) รายละเอียดเกี่ยวกับการเดินทางเช่น ประเภทของการขนส่งที่จะเดินทาง ตารางการเดินทางของการขนส่งค่าโดยสาร ที่ตั้งโรงพยาบาล ที่ตั้งสถานีตำรวจ เป็นต้น

2) การสำรวจเส้นทางรายการนำเที่ยวเป็นการเดินทางไปสำรวจของรายการนำเที่ยวที่ได้วางแผนไว้โดยจะกำหนดเส้นทางสำรวจไว้หลายๆ ครั้งนี้

2.1) ยานพาหนะที่จะใช้ในการเดินทาง

2.2) ระยะเวลาในการเดินทางจากจุดต่างๆ

2.3) ความยากง่ายในการเดินทาง

2.4) จุดท่องเที่ยว จุดหยุดพัก จุดพักรับประทานอาหาร จุดพักรถ จุดซื้อสินค้าที่

ระลึก

2.5) มาตรฐาน ศักยภาพและคุณภาพของบริการ ณ จุดต่างๆ

2.6) กิจกรรมการท่องเที่ยว

3) การติดต่อกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องเป็นการเดินทางไปติดต่อเจรจาเอง ทำให้สามารถสัมผัสกับสถานที่จริง บรรยากาศของสถานที่ รวมทั้งสามารถเจรจาต่อรองและได้รายละเอียดดียิ่งขึ้น ธุรกิจที่ต้องติดต่อเจรจา ได้แก่

3.1) ที่พักแรม เมื่อสำรวจแล้วว่าจะมีจุดพักรถที่ใดต้องติดต่อกับธุรกิจที่พักแรม ในจุดนั้นอาจเป็นโรงแรม บังกะโล รีสอร์ท ฯลฯ พร้อมทั้งเจรจาเรื่องราคาค่าห้องและจองห้องพักด้วย

3.2) อาหารเครื่องดื่ม เมื่อสำรวจแล้วว่าจะต้องมีจุดพักรับประทานอาหารที่แห่งใดก็ต้องติดต่อกับร้านอาหารที่มีชื่อของจุดพักรถนั้นๆ ไม่ควรจัดรายการอาหารซ้ำกันระหว่างเดินทาง

3.3) จุดแวะชมระหว่างทางเมื่อสำรวจแล้วว่าจะแวะชมจุดไหนและชมอะไรถ้าหากจำเป็นต้องขออนุญาตเจ้าของสถานที่ก่อน หรือจะต้องเสียค่าเข้าชม หรือต้องมีการจองล่วงหน้าก็ต้องติดต่อดำเนินการให้เรียบร้อย

3.4) ยานพาหนะเดินทางเมื่อสำรวจแล้วจะต้องใช้ยานพาหนะใดเดินทาง ซึ่งอาจจะต้องใช้ ยานพาหนะมากกว่าหนึ่งชนิดก็ได้ นอกจากนั้นยังต้องคำนึงถึงจำนวนวันในการเดินทาง เพื่อจะได้ติดต่อสำรองที่นั่ง หรือเช่ายานพาหนะตามต้องการให้เรียบร้อย

4) การเขียนรายละเอียดรายการนำเที่ยวเป็นการเขียนรายละเอียดของรายการนำเที่ยวที่กำหนดไว้โดยผสมผสานกับข้อมูลที่ได้ไปสำรวจมาซึ่งการเขียนรายละเอียดรายการนำเที่ยวสามารถเขียนได้เป็น 2 ชนิดใหญ่คือ

4.1) การเขียนรายละเอียดรายการนำเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นการเขียนรายละเอียดรายการนำเที่ยวแบบคร่าวๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวทราบว่ารายการนำเที่ยวนี้มีการเดินทางท่องเที่ยวกี่วัน เริ่มออกเดินทางเมื่อไร สิ้นสุดการเดินทางวันไหน เดินทางโดยยานพาหนะใดออกเดินทางเมื่อไร สิ้นสุดที่ไหน พักที่ใด มีการเลี้ยงอาหารมื้อใดบ้าง ไม่เลี้ยงมื้อใดบ้างจุดแวะพักหรือจุดแวะชมอยู่ที่ไหน แต่ละแห่งใช้เวลาเท่าไร ซึ่งอาจเขียนรายการนำเที่ยวได้ 2 แบบ คือ

4.1.1) การเขียนรายการนำเที่ยวแบบบอกเฉพาะเส้นทางและจุดท่องเที่ยวพร้อมวันเดินทางไปและกลับหรือบอกจำนวนวันเดินทางท่องเที่ยว

4.1.2) การเขียนรายการนำเที่ยวแบบกำหนดเป็นตารางที่บอกการท่องเที่ยวอย่างละเอียดซึ่งแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบย่อยๆ คือ (1) แบบOutline Itinerary เป็นการเขียนรายการนำเที่ยวที่บอกกำหนดการท่องเที่ยวแต่ละวันอย่างไม่มีรายละเอียดและ (2) แบบDescriptive Itinerary เป็นการเขียนรายการนำเที่ยวบอกกำหนดการท่องเที่ยวแต่ละวันอย่างละเอียด ตามเวลาที่กำหนดอย่างคร่าวๆ

4.2) การเขียนรายละเอียดรายการนำเที่ยวสำหรับหัวหน้าทัวร์เป็นการเขียนรายการนำเที่ยวอย่างละเอียดสำหรับหัวหน้าทัวร์โดยการนำรายละเอียดรายการนำเที่ยวที่เขียนเพื่อนักท่องเที่ยวมาเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับการนัดหมายที่ต้องติดต่อ หมายเลขโทรศัพท์สถานที่ฉุกเฉินพร้อมหมายเลขโทรศัพท์เช่น โรงพยาบาลโรงพัก บริษัทรถเช่า (ในกรณีเกิดอุบัติเหตุ) นอกจากนี้ยังมีระยะเวลาที่ชัดเจนว่าแต่ละจุดต้องใช้เวลาเท่าไร สถานที่นำชมจุดพักกิจกรรมที่จะทำหมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลที่จะต้องติดต่อในกรณีฉุกเฉินด้วย

5) การเขียนระบุเงื่อนไขไว้ในรายการนำเที่ยว หากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆเกิดขึ้น นักท่องเที่ยวไม่สามารถเอาผิดได้โดยระบุเงื่อนไขไว้ดังนี้ “หมายเหตุ: ราคาและรายการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมโดยมิต้องแจ้งล่วงหน้า”

2.1.6 การคิดราคารายการนำเที่ยว

1) ปัจจัยกำหนดราคารายการนำเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดราคารายการนำเที่ยวแบบเหมาจ่าย ซึ่งมีปัจจัยสำคัญอยู่ 5 ปัจจัย คือ

1.1) คุณภาพของรายการนำเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดราคารายการนำเที่ยวถ้าหากกำหนดรายการนำเที่ยวมีคุณภาพสูงราคาก็จะต้องสูงด้วยเช่น การจัดรายการนำเที่ยวที่เลือกสถานที่ดีมีที่พักดียานพาหนะขนส่งดีรับประทานอาหารหรู เป็นต้น

1.2) ลักษณะเฉพาะของรายการนำเที่ยวเป็นการจัดรายการนำเที่ยวที่มีลักษณะแปลกเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างจากคู่แข่งยอมทำให้สามารถกำหนดราคาสูงกว่าราคาทั่วไปได้ เช่น จัดรายการนำเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวขี่ช้างล่องแพ นั่งรถม้าชมเมือง เป็นต้น

1.3) สภาพการแข่งขัน เป็นปัจจัยที่สำคัญหนึ่งที่มีผลต่อการกำหนดราคาถ้าหากตลาดใดมีสภาพการแข่งขันสูงการกำหนดราคาก็ไม่สามารถกำหนดสูงได้ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงราคาราคาแข่งขัน

1.4) ฤดูกาลถ้าจัดรายการนำเที่ยวในช่วงฤดูการท่องเที่ยว สินค้าหรือบริการท่องเที่ยวมักจะไม่ได้ลดราคาให้ผู้ซื้อมากนักเพราะถือว่าเป็นเวลาทองของการดำเนินธุรกิจ ทำให้ต้นทุนการจัดรายการนำเที่ยวสูงจึงต้องคิดราคารายการนำเที่ยวสูงตามด้วย

1.5) กำไรที่ต้องการโดยทั่วไปปราคารายการนำเที่ยวมักประกอบด้วยต้นทุนการผลิต+ต้นทุนการจัดการ+กำไรถ้าหากธุรกิจนำเที่ยวใดต้องการกำไรมากก็จะทำให้ราคาสูงกว่าคู่แข่ง อาจขายรายการนำเที่ยวไม่ได้จึงมักกำหนดอัตรากำไรอยู่ระหว่าง 10-20%

2) โครงสร้างราคารายการนำเที่ยวเป็นส่วนประกอบในการกำหนดราคารายการนำเที่ยวแบบเหมาจ่าย ซึ่งประกอบด้วยรายการที่สำคัญ 5 รายการ คือ

2.1) ค่าขนส่ง เป็นค่าขนพาหนะจากจุดเริ่มต้นของการท่องเที่ยวไปยังจุดหมายปลายทางและกลับ ซึ่งอาจรวมถึงค่ารับส่งนักท่องเที่ยวจากสถานีขนส่งหรือท่าอากาศยาน ค่าพาหนะขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยวค่าภาษีสนามบิน ภาษีการเดินทางด้วย

2.2) ค่าที่พักเป็นค่าพักรวมของนักท่องเที่ยวที่รวมในราคาเหมาจ่ายด้วยอาจเป็นที่พักในโรงแรมเกสต์เฮาส์บังกะโล หรือที่พักแรมอื่นๆ ขึ้นอยู่กับประเภทลูกค้าเป้าหมาย

2.3) ค่าอาหารเป็นค่าจัดเลี้ยงอาหารแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งอาจเลี้ยงทุกมื้อหรือบางมื้อก็ได้โดยอาจเลี้ยงแบบธรรมดาหรือหรูหราก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของลูกค้าเป้าหมายแต่ต้องแจ้งไว้ในรายการนำเที่ยวว่าจะบริการอาหารประเภทใด ก็มื้อ มื้อใดบ้าง

2.4) ค่าบริการอื่นๆ เป็นค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่ต้องจ่ายในการบริการนักท่องเที่ยวเช่น ค่าเที่ยวชมเมืองค่าเข้าชมสถานที่ค่าเข้าชมการแสดงค่าทิป ค่าขนกระเป๋า ค่ามัคคุเทศก์ ค่าประกันภัยเดินทาง ค่าเบ็ดเตล็ด เป็นต้น

2.5) ค่าประกอบการและกำไรเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานจัดรายการนำเที่ยวแบบเหมาจ่ายพร้อมกำไรที่ต้องการโดยปกติค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานจัดรายการนำเที่ยวจะประกอบด้วยค่าใช้จ่ายด้านการตลาดและค่าใช้จ่ายด้านการจัดการ ส่วนกำไรก็คือผลตอบแทนของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ต้องเข้ามาเสี่ยงในการดำเนินงานจัดนำเที่ยวโดยปกติมักคิดในอัตรา 10-20% ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ขึ้นอยู่กับสภาพการแข่งขันเป็นสำคัญ

2.1.7 ประเภทของการจัดรวบรวมผลิตภัณฑ์

จำแนกประเภทของการจัดรวมผลิตภัณฑ์ออกเป็น

1) การผสมผลิตภัณฑ์

1.1) การจัดรวมผลิตภัณฑ์จากองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ที่พัก อาหารการเดินทางและการขนส่งกิจกรรมการท่องเที่ยวการนำชมสิ่งบันเทิงและจำหน่ายในราคาเหมาจ่ายที่ เรียกว่า All Inclusive Package

1.2) การจัดรวมผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวบางอย่างเข้าด้วยกันตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ได้แก่

1.2.1) Escorted tour เป็นการจ้ดนำเที่ยวแบบเหมาจ่ายไปตามเส้นทางที่กำหนดแต่มีบางรายการท่องเที่ยวให้เลือกเดินทางไปเอง หรือรับประทานอาหารบางมื้อเองและใช้รถโค้ชในการเดินทางเป็นส่วนใหญ่

1.2.2) Fly-drive package หมายถึงการเดินทางไปกลับโดยรวมค่าโดยสารเครื่องบินและรถยนต์เช่าที่จุดหมายปลายทางเช่น สายการบิน Lufthansa จัดรวมผลิตภัณฑ์ร่วมกับบริษัทรถเช่า Avis เรียกว่า Fly drive classics ขายให้แก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางจากประเทศสหรัฐอเมริกาไปประเทศเยอรมนีหรือออสเตรเลีย พร้อมทั้งรถเช่าอีก 5 วันหรือมากกว่าการจัดรวมผลิตภัณฑ์แบบนี้เหมาะสำหรับคนที่ชอบจัดการเดินทางด้วยตนเองในแหล่งท่องเที่ยว

1.2.3) Fly-cruise package หมายถึงการเดินทางไปกลับโดยรวมค่าโดยสารเครื่องบินไปยังท่าเรือที่เป็นจุดเริ่มของการเดินทางโดยเรือสำราญ (Cruise)

1.2.4) Accommodation and meal package หมายถึงการจัดรวมที่พักประเภทใดก็ได้และอาหารบางมื้อในราคาเหมาจ่าย เช่น

- American Plan (AP) หรือ Full pension รวมค่าอาหาร 3 มื้อในค่าที่พักแต่ละวัน
- Modified American Plan (MAP) รวมค่าอาหาร 2 มื้อในค่าที่พักแต่ละวัน ลูกค้าจัดหามื้อกลางวันเอง
- Bed and Breakfast (B&B) รวมค่าอาหารเช้าแบบ Continental breakfast ในค่าที่พักแต่ละวัน บางที่เรียกว่า Continental plan

1.2.5) Event package การจัดรวมผลิตภัณฑ์เมื่อมีเหตุการณ์หรือโอกาสพิเศษ เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก นิยมจัดรวมค่าขนส่งค่าที่พักค่าอาหารและค่าเข้าชม

1.2.6) การจัดรวมผลิตภัณฑ์ตามโปรแกรมความสนใจพิเศษ เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การเดินทางไปเล่นสกี เรือใบ ดิกอล์ฟ ทำอาหารและความสนใจพิเศษอื่นๆ

1.2.7) Entertainment package จัดรวมผลิตภัณฑ์เพื่อการพักผ่อนให้แก่ลูกค้าในท้องถิ่น ไม่รวมที่พักเช่น จัดรวมค่าอาหารค่าชมละครค่าเข้าชมสวนสนุกและนำเที่ยวอื่นๆ

2) ตลาดเป้าหมาย

2.1) กลุ่มลูกค้าที่ได้รับรางวัลในการทำงานให้ไปท่องเที่ยว (Incentive package or tours) จะมีบริษัทตัวกลางในการบริหารจัดการรางวัลโดยการติดต่อกับผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวต่างๆ บริษัทเหล่านี้มีชื่อเรียกต่างๆ กันไป เช่น Full-service intensive companies, Specialized incentive travel planning firms, Corporate travel managers, Convention/Meeting planners และ Travel Agents จัดรวมผลิตภัณฑ์แล้วเสนอขายผ่านช่องทางการจัดจำหน่ายต่างๆ

2.2) กลุ่มลูกค้าผู้มาประชุม (Convention/Meeting packages) นิยมจัดรวมค่าที่พักค่าอาหารค่าเข้าชมสถานที่หรือสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวเนื่องจากเป็นตลาดที่มีอำนาจในการซื้อสูงและเดินทางมาในระยะเวลาที่กำหนดได้

2.3) กลุ่มญาติหรือกลุ่มบุคคลที่มาจากเชื้อชาติภาษาศาสนาเดียวกัน (Affinity group package) เช่น การจัดทัวร์ให้แก่สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัย ชมรมสโมสรต่างๆ คนพิการ และอื่นๆ

2.4) กลุ่มครอบครัว (Family vacation package) จัดกิจกรรมสำหรับเด็กในโปรแกรม Family weekend package

2.5) กลุ่มลูกค้าที่สนใจกิจกรรมบางอย่างเป็นพิเศษ (Special interest group)

3) ช่วงระยะเวลา

3.1) ช่วงสุดสัปดาห์ (Weekend and minivacation package)

3.2) วันหยุดพักผ่อน (Holiday package)

3.3) ช่วงฤดูกาล (Seasonal package)

3.4) ช่วงก่อนและหลังการประชุม (Pre and Post convention package)

3.5) ระยะเวลาเฉพาะตามที่ต้องการเช่น 1-2 สัปดาห์

3.6) ช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Off-peak specials)

4) การจัดการการเดินทาง

4.1) การเดินทางมาต่างประเทศส่วนตัว (Foreign Independent Tour: FIT) สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาส่วนตัว (Free Individual Traveler: FIT)

4.2) การเดินทางมาเป็นกลุ่มจำนวนคนน้อยสุดเท่าที่จะจัดได้ (Group Inclusive Tour: GIT) เดินทางตามรายการเป็นปกติ

4.3) การเดินทางแบบเช่าเหมาลำ (Charter Tour)

4.4) การจัดการเดินทางในแต่ละจุดหมายปลายทาง

4.4.1) ควรมีการวางแผนล่วงหน้าหลายๆ เดือน (อย่างน้อย 6 เดือน) หรือ ตลอดทั้งปีเพื่อจะได้มีเวลาเพียงพอที่จะไม่มองข้ามสิ่งจำเป็นไปหรือมีเวลาแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกระยะของการวางแผน

4.4.2) ควรเหมาะสมกับความต้องการของตลาดเป้าหมายที่เลือกไว้แล้วเช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัวกลุ่มนักธุรกิจกิจกรรมพักผ่อน อาจแตกต่างกัน

4.4.3) ทุกส่วนประกอบของ Package ควรมีคุณภาพที่ทัดเทียมกัน ในระดับราคาที่ตรงกับความคาดหวังของลูกค้า

4.4.4) ควรมีจุดดึงดูดใจ สร้างความน่าประทับใจให้ลูกค้าที่มีแนวโน้มที่ดีให้มาซื้อ เช่นการแจกของขวัญ หรือการให้Free cocktail แก่ลูกค้าวันแรกที่เริ่มมาพักที่โรงแรม

4.4.5) ควรให้ลูกค้ามีโอกาสเลือกส่วนผสม คัดรวมภาษีทุกอย่างไว้ในราคาเหมาจ่ายราคาใกล้เคียงกับคู่แข่ง และสามารถให้ข้อมูลทุกอย่างแก่ลูกค้าได้เช่น ค่าใช้จ่ายพิเศษที่อาจเพิ่มขึ้นตลอดจนการมีนโยบายคืนเงินในกรณียกเลิกบางรายการในกรณีจำเป็น แต่เรื่องนี้น่าจะเป็นทางเลือกสุดท้ายเพราะลูกค้าต้องการความพอใจมากกว่าเงินคืน ควรจัดผลิตภัณฑ์ หรือให้บริการอย่างอื่นทดแทน

4.4.6) ไม่ควรรวมอาหารทุกมื้อควรจัด 2 มื้อต่อวันในบางรายการเพื่อให้ลูกค้าได้มีโอกาสเลือกเองบ้างและไม่ควรรวมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ในรายการอาหารเพราะผู้ที่ไม่ดื่มอาจไม่พอใจแต่อาจรวมไวน์ฟรีไว้ในรายการอาหารได้เช่น Club Mediterranean package

4.4.7) ไม่ควรรวมค่าทิปในราคาของ Package ลูกค้าจะเป็นผู้พิจารณาเอง

4.4.8) ควรจัดเอกสารเพื่อให้ข้อมูลต่างๆ แก่ลูกค้า

4.4.9) การลดราคาPackage นิยมกระทำในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวต่างให้ความหมายของการท่องเที่ยวไปตามทัศนคติที่หลากหลาย ดังนี้

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545) ได้กล่าวว่าการท่องเที่ยว (Tourism) เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางครอบคลุมการเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจการเล่นกีฬาการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยือนญาติพี่น้อง

สหพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Union of Official Travel Organization หรือ IUOTO) (2006) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่าจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีเงื่อนไขตามหลักสากลดังต่อไปนี้ คือ

- 1) ต้องเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
- 2) ต้องเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
- 3) ต้องเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มิใช่เพื่อประกอบอาชีพ หรือหารายได้ในการเดินทางนั้น

สมชาติ อุอ้าน (2552) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่าการท่องเที่ยว หมายถึง การเคลื่อนย้ายของผู้คนจากแห่งหนึ่งไปสู่อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งรวมไปถึงการเดินทางภายในประเทศและการเดินทางระหว่างประเทศ นอกจากนี้การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมญาติพี่น้องก็นับเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น โดยในหลักเกณฑ์ความหมายกำหนดได้โดยเงื่อนไข 3 ประการ ดังนี้

- 1) เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว
- 2) เดินทางด้วยความสมัครใจ
- 3) เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่มีไว้เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

องค์การท่องเที่ยวโลก ได้กำหนดความหมายของ การท่องเที่ยว ไว้ในปีพ.ศ. 2506 ว่า คือ การเดินทางที่อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังนี้ คือการเดินทางจากสถานที่อยู่อาศัยประจำไปยังสถานที่อื่น ๆ ด้วยความสมัครใจ คือ การเดินทางจากสถานที่อยู่อาศัยประจำไปยังสถานที่อื่น ๆ ด้วยความสมัครใจ คือการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพหรือหารายได้ การท่องเที่ยว มีลักษณะสำคัญ 4 ประการดังนี้

- 1) การเคลื่อนที่เกิดจากการเคลื่อนที่ของมนุษย์ผู้ที่มีความหมายต่างๆ รวมทั้งการหยุดพัก ณ ที่เหล่านั้น
- 2) องค์ประกอบของการท่องเที่ยวมี 2 ส่วนคือ การเดินทางสู่จุดหมาย และ การหยุดพักประกอบกิจกรรม ณ จุดหมายนั้น
- 3) การเดินทางและการหยุดพักเกิดขึ้นนอกภูมิลำเนาและที่ทำงาน ดังนั้น การท่องเที่ยวจึงเป็นปัจจัยให้เกิดกิจกรรม ซึ่งแตกต่างจากกิจวัตรของถิ่นที่นักท่องเที่ยวเดินทางผ่านและแวะพัก
- 4) การเดินทางสู่จุดหมายนั้น เป็นการเดินทางชั่วคราว ซึ่งระยะสั้นๆ โดยมีความตั้งใจว่าจะกลับภายใน 2-3 วัน 2-3 สัปดาห์หรือ 2-3 เดือน ความตั้งใจในการเยือนจุดหมายปลายทางมิได้เป็นไปเพื่อหลักแหล่ง หรือ ประกอบอาชีพ การท่องเที่ยวจึงเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการคือ

- 4.1) เป็นการเดินทางชั่วคราว
- 4.2) เป็นการเดินทางโดยสมัครใจ
- 4.3) ไม่เป็นการเดินทางเพื่อประกอบอาชีพ

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) อธิบายว่าการท่องเที่ยว เป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับ การเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ทั้งเป็นการเดินทางเพื่อพักผ่อน ประกอบกิจกรรมตามความสนใจ หรือเพื่อประกอบธุรกิจที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานแต่ไม่ได้เป็นการเดินทางเพื่อไปทำงานหรือประกอบอาชีพเป็นหลัก

นิกา ชัชกุล (2550) กล่าวว่า การท่องเที่ยว (Tourism) เป็นกิจกรรมการเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง ซึ่งนับตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงปลายทางจะต้องประกอบด้วยปัจจัยสามประการ คือ การเดินทาง การค้างแรมและ การกินอาหารนอกบ้าน

จากคำนิยามต่าง ๆ ดังที่ได้รวบรวมมาในข้างต้น นี้สามารถสรุปได้ว่าการท่องเที่ยว คือ การเดินทางออกจากสภาพแวดล้อมปกติ เช่น บ้าน ที่ทำงาน ไปยังสถานที่ต่างๆ เป็นการชั่วคราวทั้งภายในและระหว่างประเทศ ด้วยความสมัครใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษา ธุรกิจ ประชุมสัมมนา หรืออื่นใด แต่ต้องไม่เป็นการได้มาซึ่งรายได้จากสถานที่ที่ไปถึงนั้น

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

ชุดิมา หฤทัย (2531) ผู้สูงอายุ หมายถึง สภาวะที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีความอ่อนแอทางร่างกายและจิตใจ อาจเจ็บป่วยหรือมีความพิการร่วมเป็นวัยที่เกิดการเปลี่ยนแปลงสู่ความเสื่อมทางด้านร่างกายและจิตใจ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับพันธุกรรมสิ่งแวดล้อมและโภชนาการ

ประพิน วัฒนกิจ (2531) ผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้ที่มีอายุเกิน 60 ปี เป็นวัยที่พ้นจากการทำงานของทางราชการหรือทางรัฐวิสาหกิจหรือสำนักงานของเอกชนบางแห่ง โดยทั่วไปผู้ที่ก้าวสู่วัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงด้านสรีรวิทยาอย่างเห็นได้ชัด

ศรีธรรม ธนะภูมิ (2531) ผู้สูงอายุหมายถึง ผู้ที่เริ่มมีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ภาวะชรามีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับการดูแลร่างกาย พันธุกรรมและพัฒนาการในอดีด้วยชรา เป็นระยะสุดท้ายของชีวิต อาจยาวนาน 10-20 ปี หรือมากกว่านั้นแตกต่างกัน ถ้ามีการเตรียมตัวเตรียมใจก่อนเข้าวัยนี้ล่วงหน้ามาตั้งแต่วัยกลางคน ก็จะสามารถปรับตัวรับบทบาทวัยชราได้ตามสมควรแก่ฐานะ วัยสูงอายุเป็นวัยของการพักผ่อนอย่างเงียบสงบ มีพัฒนาการจิตใจ และปรับตัวต่อสภาพต่างๆ ในชีวิตได้อย่างภาคภูมิใจ

2.4 แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

นิออน ศรีสมยง (2552) ได้อธิบายความหมาย การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ การท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการเกษตรเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวหลักสามารถดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน ให้ผู้คนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเต็มตัว ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนับว่า เป็นหนึ่งในรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการคิดค้นเอาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในประเทศ มาจัดกิจกรรมหรือจัดเป็นรูปแบบทางการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจและอยากเดินทางไปเที่ยว การขยายเส้นทางทางการท่องเที่ยว และเป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์และการให้ความรู้ในคุณค่าของภูมิปัญญาของเกษตรกรไทยซึ่งการท่องเที่ยวและประเทศไทย (ททท.) ได้จำแนกประเภททรัพยากรทางการเกษตรออกเป็น 7 กิจกรรม ดังนี้

- 1) การทำนา การทำนาปี/ปรัง การทำนาหว่านน้ำตม การทำนาขั้นบันได พิพิธภัณฑข้าว
- 2) การทำสวนไม้ตัดดอก การทำสวนดอกไม้เพื่อตัดดอกขายทุกชนิด เช่น สวนกุหลาบ ฟาร์มกล้วยไม้สวนดอกไม้ประดับ นานาชนิด รวมถึงไร่นาตะวันออก
- 3) การทำสวนผลไม้ การทำสวนผลไม้ทุกประเภท รวมทั้งการทำวนเกษตร การทำเกษตรแผนใหม่และการทำสวนผสม
- 4) การทำสวนผัก สวนครัว การปลูกพืชสวนครัวทุกประเภท รวมถึงการทำไร่ผัก ไร่ถั่ว ไร่ข้าวโพด เป็นต้น
- 5) การทำสวนสมุนไพร การปลูกพืชสมุนไพรนานาชนิด เพื่อใช้เป็นอาหารเสริมพืชผักสวนครัวข้างบ้าน เพื่อใช้เป็นเครื่องดื่มน้ำ เพื่อใช้เป็นเครื่องสำอาง และเพื่อใช้ในการแพทย์แผนไทย
- 6) การทำฟาร์มปศุสัตว์การเลี้ยงและการขยายพันธุ์สัตว์เศรษฐกิจนานาชนิด อาทิ การเลี้ยงไหม การทำฟาร์มผึ้ง การทำฟาร์มปลา การเลี้ยงหอยแมลงภู เป็นต้น
- 7) งานเทศกาลผลิตภัณฑ์ต่างๆ การจัดงานเพื่อส่งเสริมการขายผลผลิตทางการเกษตร อาทิ เช่น มหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ งานเทศกาลลำไย เทศกาลกินปลา เป็นต้น

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ได้ให้คำนิยามของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism) ดังนี้ การจูงนำเที่ยวชมสถานที่ทำการเกษตรกรรม แหล่งทำสวนผลไม้แหล่งปลูกไม้ดอกไม้ประดับ แหล่งทำฟาร์ม เพื่อรับฟังการบรรยายถึงปัญหาและความสำเร็จในอาชีพเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง คณะเทคโนโลยีการเกษตร (ม.ป.ป.) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหมายถึงการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นทางการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชาวชนบท โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการดำเนินกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีและเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดการเรียนรู้มาทำ ให้เกิดประโยชน์ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชน และตัวเกษตรกร การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะ

เป็นการอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อม

เกศณีย์ สัตตัตถนขจร (2550) ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงเกษตร(Agrotourism) หมายถึง เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นการนำ ทรัพยากรทางด้านการเกษตร เช่น สวนเกษตรการปลูกพืชสวนและ ฟาร์มปศุสัตว์มาจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมโดยนักท่องเที่ยวจะได้ชื่นชมความงามและพักผ่อนหย่อนใจเป็นการสร้างโอกาสและรายได้เสริมให้กับเกษตรกรเจ้าของพื้นที่เกษตรนั้นๆ

ราไพพรรณ แก้วสุริยะ (2544) อธิบายความหมายการท่องเที่ยวเชิงเกษตรว่า เป็นการเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และสัตว์เลี้ยง เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในสวนเกษตร อันได้ความรู้ประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดแม่ฮ่องสอน (2546) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงเกษตรไว้ว่า การท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้ทั้งความเพลิดเพลินและความรู้ นำกลับไปประยุกต์ใช้หรือประกอบอาชีพได้เหนืออื่นใดคือได้หวนกลับไปค้นหา เรียนรู้ เข้าใจ ภาควิชาภูมิศาสตร์ของภาคเกษตรกรรมรากฐานของแผ่นดินไทยที่เปี่ยมไปด้วยคุณค่าภายใต้แนวคิด ปรัชญา องค์ความรู้ ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษเกษตรกรไทยอีกทั้งได้สัมผัสกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวนาชนบท ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณีรูปแบบกิจกรรม และการประกอบอาชีพทางการเกษตรที่หลากหลาย ทั้งวิถีดั้งเดิมจนถึงการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ท่ามกลางทัศนียภาพที่สวยงาม บริหารจัดการโดยเกษตรกรหรือชุมชน ความประทับใจที่เกิดจากได้ชม ชิม ชื่นผลิตภัณฑ์ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ก่อให้เกิดความรู้ทักษะและประสบการณ์แก่ผู้มาเที่ยว ทั้งยังส่งผลให้เกิดรายได้แก่ชุมชน จากการจำหน่ายผลผลิตการเกษตรผลิตภัณฑ์แปรรูป ค่าตอบแทนจากการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

Pareesh V. Joshi&Milind B. Bhujbal (2012) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงเกษตรว่าเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการในฟาร์ม เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ บันทึกร การศึกษาหรือเพื่อความสนุกสนาน กิจกรรมในฟาร์ม โรงบ่มไวน์ปศุสัตว์ วัฒนธรรม การเก็บเกี่ยวหรือกิจกรรมอื่นๆที่น่าสนใจ ที่เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

Lamb (2008) ได้อธิบายความหมายว่า การท่องเที่ยวฟาร์มหรือการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นกระบวนการของการดึงดูดผู้เข้าชมและนักเดินทางไปยังพื้นที่ทางการเกษตรโดยทั่ว ไปเพื่อการศึกษาและนันทนาการ

Przezborska (2005) ได้อธิบายกิจกรรมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจที่เกี่ยวข้องกับฟาร์มหรือการดำเนินการทางการเกษตร พืชสวน ประมงหรือการเกษตร (เทียบเท่ากับการท่องเที่ยวในฟาร์ม) การท่องเที่ยวชนบทยังสามารถกำหนดเป็นกิจกรรมท่องเที่ยว / พักผ่อนหย่อนใจ

จากคำนิยามของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรผู้ศึกษาวิจัยสามารถสรุปความหมายได้ดังนี้ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหมายถึงการท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้ให้เกิดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตร อีกทั้งยังเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ ไม่ว่าจะเป็นฟาร์มเกษตร สวนผัก สวนผลไม้สวนดอกไม้ โดยสถานที่แห่งนั้นมีความสวยงามของทัศนียภาพ และนักท่องเที่ยวเองก็ได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการเกษตรที่ผ่านทางกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นภายในแหล่งท่องเที่ยวนั้น

2.5 แนวคิดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Based Tourism : CBT) เป็นกระบวนการจัดการท่องเที่ยวที่ชุมชนเป็นผู้ดำเนินการวางแผน และกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน โดยมุ่งเน้นสิ่งสำคัญไปที่ความยั่งยืนทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี บนพื้นฐานแนวคิดที่ว่าทุกคนในชุมชนคือเจ้าของทรัพยากร และเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในท้องถิ่นทั้งด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี รวมถึงทั้งวิถีชีวิตความเป็นอยู่และวิถีการผลิตของชุมชนมาใช้เป็นปัจจัยหรือต้นทุนในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม เพื่อให้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อคนในท้องถิ่น

ซึ่งในปัจจุบันการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และถูกคาดหวังว่าจะเป็นวิธีการจัดการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่เพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยว โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับชุมชน ในการจัดการและสนับสนุนหรืออำนวยความสะดวกต่อการดำเนินการทุกขั้นตอน ในขณะเดียวกันก็ต้องก่อให้เกิดประโยชน์แก่เศรษฐกิจชุมชน

พจนา สวนศรี (2546) ได้มีความเห็นว่าเจตนารมณ์ของการท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ การใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องวิเคราะห์สถานการณ์ของชุมชนที่ชุมชนกำลังเผชิญอยู่เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับการ

พัฒนาชุมชน และมองการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวมโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง

Fennell (1999) ได้เสนอแนวคิดการท่องเที่ยวที่ไม่ช่วงชิงการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมของชุมชน หากแต่มุ่งตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นให้มากที่สุด ด้วยการใช้เทคโนโลยีในชุมชนเท่าที่จำเป็นที่สำคัญยังต้องมีการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน กับคนในชุมชน Fennell ยังได้เสนอคุณสมบัติที่สำคัญของการท่องเที่ยวชุมชนดังกล่าวว่า จะต้อง ประกอบไปด้วย 5 ประการ ได้แก่

1) ต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีผลกำไรตอบแทนมายังครอบครัวของสมาชิกในชุมชนในฐานะการเปิดให้เป็นที่พักอาศัยของนักท่องเที่ยวในชุมชนนั้นๆ โดยไม่ต้องผ่านนายหน้าใดๆ อัน จัดเป็นการสร้างรายได้ทางตรงแก่คนในชุมชน

2) ต้องเป็นการท่องเที่ยวที่ชุมชนได้รับประโยชน์โดยรวมอย่างแท้จริงไม่ว่าจะเป็นการ สร้างสาธารณูปโภคและการยกระดับความเป็นอยู่ที่ยั่งยืน " เพื่อสมาชิกในชุมชน" แต่ไม่ใช่ "เพื่อ นักท่องเที่ยว"

3) ต้องเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดความตึงเครียดด้านสังคมและวัฒนธรรมในชุมชน อันเนื่องมาจากความพยายามนำความทันสมัยแบบตะวันตกเข้ามาสู่ชุมชน

4) ต้องเป็นการท่องเที่ยวที่สร้างจิตสำนึกในการเคารพและรักษาสิ่งแวดล้อม สังคม ตลอดจนวัฒนธรรมในชุมชนให้เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว

5) ต้องเป็นการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีงามระหว่างประเทศ ทั้งในระดับ นานาชาติ นานาภูมิภาค ที่ล้วนอยู่ภายใต้ขนานาวัฒนธรรม โดยนัยนี้การท่องเที่ยวชุมชนต้องเป็นการ ท่องเที่ยวที่สอนให้นักท่องเที่ยวเคารพในความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นใน สังคม และไม่มองว่าใคร "เจริญกว่า" และใคร "ด้อยกว่า"

ชมพู พุทธิ โมราชาติ (2551) กล่าวว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นการท่องเที่ยวเพื่อการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ของคนต่างวัฒนธรรม บนฐานของต้นทุนทางธรรมชาติ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น มีการบริหารจัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชน เพื่อให้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นการท่องเที่ยว ที่ยั่งยืน ชาวบ้านในชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมและเป็นผู้มีบทบาทหลักในการจัดการควบคุมดำเนิน กิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ของชุมชนเอง สำหรับผู้ที่คิดจะนำแนวทางนี้ไปปฏิบัติจะต้อง

ทำความเข้าใจ ศึกษารายละเอียด แนวคิด หลักการประสบการณ์จากการเรียนรู้ของชุมชนอื่นๆ เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ หรือขยายผลการพัฒนาต่อไป

2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ดิเรก ฤกษ์สาหร่าย (อ้างถึงในสำนักนโยบายและแผนกรุงเทพมหานคร, 2538) กล่าวว่าทัศนคติหรือความรู้สึกในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นความพึงพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น โดยที่บุคคลจะมีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความต้องการขั้นพื้นฐาน โดยมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์และสิ่งจูงใจ

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

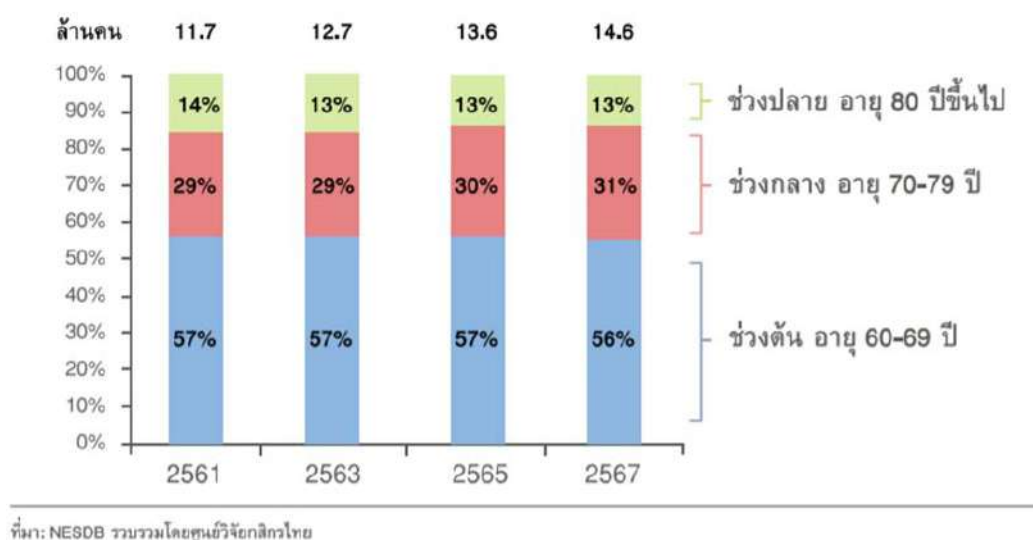

รูปที่ 2.1 พฤติกรรมการใช้จ่ายของผู้สูงอายุ

ที่มา : <https://www.kasikornbank.com/th/business/sme/KSMEKnowledge/article/>

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่สังคมผู้สูงอายุเป็นประเด็นที่ถูกพูดถึงกันมากในช่วงหลายปีมานี้ ซึ่งประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Societies) แล้วตั้งแต่ปี 2548 และกำลังจะกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ (Aged Societies) ภายในปี 2567 หรือในอีก 6 ปีข้างหน้า

สัดส่วนผู้สูงอายุไทยในแต่ละช่วงอายุ

รูปที่ 2.2 สัดส่วนผู้สูงอายุไทยในแต่ละช่วงอายุ

ที่มา : <https://www.kasikornbank.com/th/business/sme/KSMEKnowledge/article/>

อย่างไรก็ดี พฤติกรรมผู้สูงอายุแต่ละช่วงอายุก็อาจจะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ทำให้สินค้าและบริการที่ตอบโจทย์หรือเป็นที่นิยมสำหรับผู้สูงอายุน่าจะแตกต่างกันในแต่ละช่วงอายุด้วย ดังนั้นอาจจะต้องพิจารณาถึงพฤติกรรมของผู้สูงอายุที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของธุรกิจซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ผู้สูงอายุ	พฤติกรรม	ตัวอย่างสินค้า/บริการที่น่าสนใจ
ช่วงต้น 60-69 ปี	• โฟล์สไดล์ทันสมัยยังสามารถทำงานได้ และพร้อมที่จะเปิดรับสิ่งใหม่ๆ • มีการเข้าถึงเทคโนโลยีมากขึ้นชอบเล่นอินเทอร์เน็ต รวมทั้งการซื้อสินค้าออนไลน์ • มีสังคมและต้องการที่จะพบปะเพื่อนฝูง มีความชื่นชอบการซื้อสินค้า/ท่องเที่ยว เช่น ทัวร์ทำบุญ/ไหว้พระ • ให้ความสำคัญกับการดูแลและใส่ใจสุขภาพ	• กลุ่มอาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ จะต้องเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการครบถ้วน ช่วยเสริมให้มีสุขภาพดีขึ้น ช่วยชะลอความเสื่อมถอยของร่างกาย ย่อยง่าย และสามารถดูดซึมได้ดี เช่น อาหารคลีน สลัดผักออร์แกนิก น้ำผักผลไม้/น้ำสมุนไพรเพื่อสุขภาพ • กลุ่มสินค้าที่ดูแลร่างกายและผิวพรรณ เช่น ครีมบำรุงผิว/สครับหรือรวมไปถึงอุปกรณ์และเครื่องสำอางที่เข้ากับผู้สูงอายุ • กลุ่มสินค้าแฟชั่น เช่น เสื้อผ้าแฟชั่น ชุดชั้นในสำหรับผู้สูงอายุ และเครื่องประดับใส่ออกงาน • อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น สมาร์ทวอตช์ที่มาพร้อมกับช่องใส่ยา หรือช่วยส่งสัญญาณเตือนให้ผู้สูงอายุทานยา หรือมีฟังก์ชันเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย/การออกกำลังกาย
ช่วงกลาง 70-79 ปี	• การดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่พักอาศัยและยังคงต้องการใช้ชีวิตร่วมกับครอบครัว และมีการทำกิจกรรมร่วมกันกับคนในครอบครัว • บางรายอาจจะมีโรคประจำตัวที่ต้องดูแลหรือระวังเป็นพิเศษ หรืออาจจะเริ่มมีปัญหาด้านสมรรถภาพทางร่างกายที่ลดลง รวมถึงความเหงา	• กลุ่มอาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ จะต้องเป็นอาหารที่ย่อยง่าย และสามารถดูดซึมได้ดี หรือเป็นอาหารที่มีการปรับโภชนาการ หรือคุณค่าทางสารอาหารตามโรคประจำตัวของผู้สูงอายุ หรือตามคำแนะนำของแพทย์ • เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน ที่ปรับระดับความสูง-ต่ำของการใช้งานได้ เช่น เตียงนอนโต๊ะเก้าอี้ที่ปรับระดับได้ ซึ่งอาจจะเหมาะกับผู้สูงอายุที่นั่งรถเข็น
ช่วงปลาย 80 ปีขึ้นไป	• การดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่พักอาศัย และยังคงต้องการใช้ชีวิตร่วมกับครอบครัวและมีการทำกิจกรรมร่วมกันกับคนในครอบครัว • ต้องพึ่งพิง/มีคนดูแลเป็นพิเศษ เริ่มช่วยเหลือตัวเองได้น้อยลง หรือบางรายไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ มีโรคประจำตัว	• ที่พักอาศัยและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัย มีพื้นที่หรือโซนสำหรับผู้สูงอายุเป็นสัดส่วนชัดเจน เช่น ห้องนอน-ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ ผลิตภัณฑ์ที่ลดการเกิดอันตรายในระหว่างเข้าห้องน้ำ เช่น พื้นกระเบื้องกันลื่น ราวจับ รวมถึงการติดตั้งอุปกรณ์ sensor ตามจุดต่างๆ ในบ้าน เชื่อมกับสมาร์ทโฟน เมื่อเกิดปัญหาหรืออุบัติเหตุ จะได้รับรู้และช่วยเหลือได้ทัน • เครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์ เพื่อช่วยในการรักษาฟื้นฟูรวมทั้งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน เช่น กลุ่มใช้แล้วทิ้ง (ผ้าอ้อมผู้ใหญ่ หน้ากากอนามัย) หรือกลุ่มครุภัณฑ์ เช่น อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน (รถเข็น เตียงไฟฟ้า ไม้เท้า) • ธุรกิจดูแลผู้สูงอายุ (Nursing home) โดยเฉพาะการให้บริการผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ หรือต้องการการดูแลเป็นพิเศษ ซึ่งจะมีทั้งแบบการให้บริการรายวันระยะยาว หรือบริการดูแลผู้สูงอายุตามบ้าน • ยานพาหนะที่สะดวกสำหรับผู้สูงอายุ เช่น มีทางขึ้นลงของรถเข็นภายในรถมีพื้นที่กว้างเหมาะสำหรับผู้สูงอายุ

รูปที่ 2.3 พฤติกรรมของผู้สูงอายุ

ที่มา : <https://www.kasikornbank.com/th/business/sme/KSMEKnowledge/article/>

อุไรวรรณ (2544) ได้ศึกษา“การจัดการด้านการสื่อความหมายและสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษาบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร” พบว่า การจัดการพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรควรมีเจ้าหน้าที่นำชม เอกสาร แผ่นพับพื้นที่ทางการเกษตรที่สามารถเดินชมได้ สถานที่ติดต่อ การแสดงกิจกรรมการเกษตร สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ห้องน้ำ-ห้องสุขา น้ำดื่ม เส้นทางเที่ยวชมที่ปลอดภัย สะดวก และเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก ซึ่งการจัดการควรดำเนินการให้เหมาะสมกับพื้นที่การเกษตร เพื่อคงความเป็น ธรรมชาติและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

เสาวลักษณ์ ผาวันดี (2557) ทำการศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษา กลุ่มสมุนไพรบ้านดงบัง หมู่ที่ 6 ตำบลคงจีเหล็ก อำเภอมือง จังหวัดปราจีนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ผลการวิจัยพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มสมุนไพรบ้านดงบังได้ทำให้มีการ เปลี่ยนแปลงที่ดีเกิดขึ้น 4 ด้านคือ ด้านบุคลากร โดยมีการจัดฝึกอบรมความรู้และฝึกปฏิบัติการ จัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้กับสมาชิกด้านพื้นที่ มีการจัดเตรียมพื้นที่ภายในกลุ่มสร้างเส้นทางเดินชมธรรมชาติในสวนสมุนไพร ติดป้ายแสดงจุดการให้บริการ รวบรวมภูมิปัญญาสมุนไพร ไทยโดยแสดงชื่อสรรพคุณ ของสมุนไพรในการรักษาโรค ด้านกิจกรรมเพื่อสร้างรายได้และจัดหางบประมาณของกลุ่มมีการตั้งจุดแสดงการสาธิตพืชสมุนไพรตั้งแต่ขั้นตอนการปลูก การเจริญเติบโต การเก็บ การตาก รวมถึงการเพาะชาเกลือสมุนไพร การผลิตยาสมุนไพรและอาหารสมุนไพรเพื่อจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยว และการเชื่อมเส้นทางท่องเที่ยวของกลุ่มสมุนไพรดงบังกับ โรงพยาบาลอภัยภูเบศร

ศิริรัตน์ หอมนาน (2547) ได้ศึกษาศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมู่บ้านรอบบริเวณ ศูนย์การศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริพบว่าหมู่บ้านรอบบริเวณศูนย์การศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริมีความพร้อมใน ระดับมากในด้านการเข้าถึง มีความพร้อมในระดับปานกลางในด้านสิ่งดึงดูดใจ ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว และพื้นที่ในการบริหารจัดการนักท่องเที่ยว และมีความพร้อมในระดับน้อยในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และการมีส่วนร่วมของชุมชนในแนวทางการท่องเที่ยวเชิงเกษตร นอกจากนี้ยังพบว่ากิจกรรมด้านการเกษตรและกิจกรรมนอกการเกษตรเป็นกิจกรรมที่ทำกันโดยทั่วไป และจากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน (SWOT) แสดงให้เห็น จุดแข็ง จุดอ่อนของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างชัดเจน โดยมีจุดแข็งคือ เป็นหมู่บ้านรอบบริเวณศูนย์ฯ ที่มี กิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาอาชีพการเกษตรและนอการเกษตร ส่วนจุดอ่อน คือ อุปสรรคในการทำการเกษตร นอกจากนี้ก็ยัง

มีในเรื่องของโอกาส คือ วิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่ทำให้ได้เปรียบ และอุปสรรค คือ วิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน

ยศวีร์ ยุกตะนันท์ (2547) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรเลียบคลองมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวที่ได้เยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเกษตรเลียบ คลองมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ความพึงพอใจและประโยชน์ที่ได้จากการท่องเที่ยวเกษตร ความแตกต่างของความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเกษตรของนักท่องเที่ยวที่มี พื้นฐานแตกต่างกันรวมทั้งปัญหาและข้อเสนอแนะ โดยได้ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจาก นักท่องเที่ยวจำนวน 293 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่ทำการศึกษาค้นคว้า ร้อยละ 60.41 มีอายุเฉลี่ย 36.39 ปี มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 65.53 เป็นข้าราชการ ร้อยละ 26.28 ที่อยู่ปัจจุบันอยู่ใน กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 44.72 ไม่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวเกษตร ร้อยละ 60.07 สำหรับความ พึงพอใจ ปรากฏว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรทั้ง 4 แห่ง ตามลำดับ คือ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมมหาสวัสดิ์ สวนผลไม้ สวนกล้วยไม้ และนาบัว และมีความคิดเห็นว่า แหล่งท่องเที่ยวเกษตรทั้ง 4 แห่ง มีประโยชน์มาก นอกจากนั้นยัง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากในการบริการที่เกี่ยวข้อง คือ บุคลากรของศูนย์บริการการท่องเที่ยวเกษตรและค่าใช้จ่าย ในการท่องเที่ยวเกษตร ส่วนปัญหาของนักท่องเที่ยวพบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับความสะดวก สะอาด และเอกสารเผยแพร่

บทที่ 3

รายละเอียดการปฏิบัติงาน

3.1 ชื่อและที่ตั้งของสถานประกอบการ

- 1) ชื่อสถานประกอบการ บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล
- 2) ที่ตั้งสถานประกอบการ ชั้น 8 ตึก Siam@Siam , 865 ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่

เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

โทรศัพท์ : 089 155 1084

E-mail : booking@siamrisetravel.com

รูปที่ 3.1 ตราสัญลักษณ์ (Logo) บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล

ที่มา : <https://www.facebook.com/siamrisetravel/>

รูปที่ 3.2 แผนที่ บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/SiamRise+Travel/>

3.2 ลักษณะการประกอบการผลิตภัณฑ์ การให้บริการหลักขององค์กร

3.2.1 ประวัติความเป็นมา

SiamRise Travel คือหน่วยงานหรือแบรนด์ภายใต้การบริหาร โดย Asian Rise Travel บริษัทนำเที่ยว หรือ Tour operator ที่มุ่งสร้างสรรค์รายการนำเที่ยวเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว เป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สังคม บริษัทได้พัฒนากิจกรรมร่วมกับชุมชนพร้อมทำหน้าที่นำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวในรูปแบบชุมชนและการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบสำหรับกลุ่มตลาดชาวไทยและชาวต่างชาติจากประเทศยุโรป

เรามีความเชี่ยวชาญในทัวร์ทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบซึ่งเป็นบริษัทจัดการจุดหมายปลายทางการประชุมและแหล่งท่องเที่ยว (DMC - Destination Management Company) กิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหมดได้รับการสร้างสรรค์ร่วมกับคนในท้องถิ่นเพื่อพิจารณาถึงผลกระทบทางสังคมต่อชุมชน เราสนับสนุนชุมชนผ่าน “การท่องเที่ยว” เพื่อสร้างผลกระทบเชิงบวกในสภาพแวดล้อมท้องถิ่นการศึกษาเศรษฐกิจและสังคม เราใส่ใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วิถีชีวิตท้องถิ่นและช่วยให้ชุมชนมีความยั่งยืนมากขึ้น เรานำเสนอความเป็นไทยในท้องถิ่นแก่นักท่องเที่ยวผ่านการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบบนพื้นฐานของวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนในประเทศไทย ส่วนใหญ่นักเดินทางทุกคนจะเดินทางประเทศไทยเหมือนกันกับจุดหมายปลายทางหลักเริ่มต้นจากกรุงเทพถึงเชียงใหม่และสิ้นสุดทัวร์ที่ชายหาดแสนผ่อนคลายในภูมิภาคทางใต้ตัวอย่าง เช่น ภูเก็ต เกาะสมุยหรือกระบี่ ทำไมไม่ออกเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางเล็กๆหรือสถานที่ที่คุณสามารถเห็นชีวิตในท้องถิ่นที่แท้จริงและคุณสามารถเป็นส่วนหนึ่งของพวกเขา

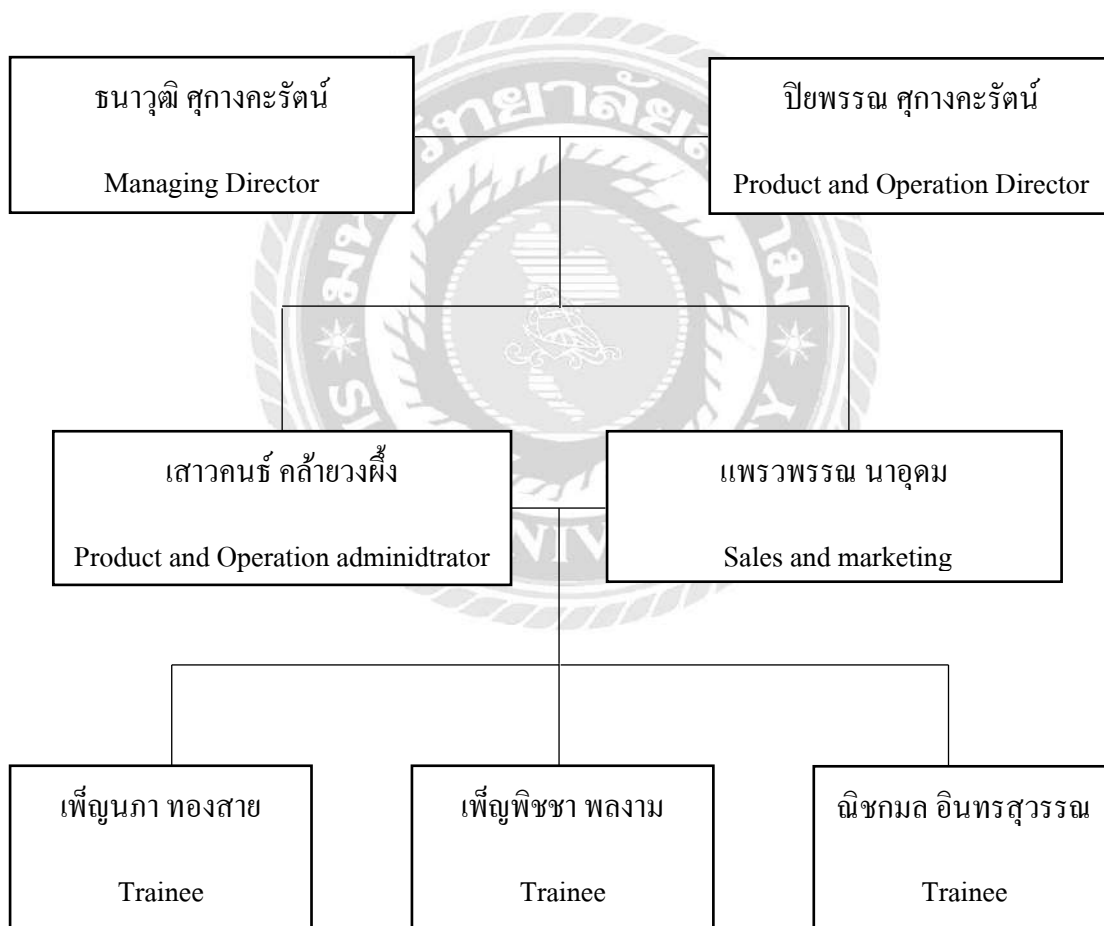
ทางบริษัทเชื่อมั่นอย่างแท้จริงว่าการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT) หรือการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ (RT) ถือเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน โปรแกรมของทางบริษัทได้รับการออกแบบมาโดยเฉพาะเพื่อสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและเป้าหมายการอนุรักษ์ ร้อยละของรายได้จากโปรแกรมของทางบริษัทมีส่วนช่วยในกองทุนชุมชนเพื่อการพัฒนาและอนุรักษ์ชุมชน การทำงานร่วมกันช่วยให้ชาวบ้านจัดการกับปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยรวมเช่นการอนุรักษ์ธรรมชาติการจัดการขยะและการอนุรักษ์วัฒนธรรม

SiamRise Travel เป็นโครงการแรกของ Asian Rise Travel เสนอสัมผัสของท้องถิ่นในประเทศไทยเชื่อมต่อระหว่างนักท่องเที่ยวกลุ่ม Flashpackers และนักเดินทางด้วยการท่องเที่ยวเชิงชุมชนขยายสู่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่องเที่ยวเชิงเกษตรวัฒนธรรมและไลฟ์สไตล์ในประเทศไทย บริษัทเป็นกิจการเพื่อสังคมที่สนับสนุนชุมชนด้วย “การท่องเที่ยว” เพื่อสร้างผลกระทบเชิง

บวกต่อสิ่งแวดล้อมการศึกษาเศรษฐกิจและสังคม ใส่ใจอย่างยิ่งที่จะรักษาวิถีชีวิตของคนไทยและช่วยให้ชุมชนยืนหยัดในการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืนยังคงชอบที่จะออกไปสำรวจเส้นทางใหม่ๆ และออกไปเจอสังคมวัฒนธรรมใหม่ๆ เพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ด้วยตนเอง

SiamRise Travel ค้นพบในปี 2557 โดยคุณศุภางกะรัตนา หรือ คุณก๊วกและคุณฝ้าย เราคือ “Flashpackers” ผู้รักการเดินทางและพบปะผู้คนในท้องถิ่นทั่วเอเชียชอบที่จะออกไปสำรวจเส้นทางใหม่ๆ และออกไปเจอสังคมวัฒนธรรมใหม่ๆ เพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ด้วยตนเองและเชื่อว่าการเดินทางครั้งนี้จะมอบประสบการณ์อัน มีค่าซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้เราได้แบ่งปันประสบการณ์ของเรา กับ Flashpackers และนักเดินทางที่ไม่เหมือนใครทั่วโลก

3.3 รูปแบบการจัดองค์กรและการบริหารงานขององค์กร

3.4 ตำแหน่งและลักษณะงานที่นักศึกษาได้รับมอบหมาย

3.4.1 ตำแหน่งที่นักศึกษาได้รับมอบหมาย

นางสาว ณิชกมล อินทรสุวรรณ ตำแหน่ง Operation Trainee

3.4.2 ลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย

- 1) เป็นมัคคุเทศก์อาสา นำเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวภายในชุมชนให้แก่ชาวต่างชาติ
- 2) ศึกษาและพัฒนารายการนำเที่ยว
- 3) ศึกษาและออกแบบรายการนำเที่ยว เพื่อนำมาเขียน Business Model Canvas

รูปที่ 3.3 นักศึกษา

ที่มา : ผู้จัดทำ

3.5 ชื่อและตำแหน่งงานของพนักงานที่ปรึกษา

- 1) ชื่อ-สกุลพนักงานที่ปรึกษา คุณเสาวคนธ์ คล้ายวงผึ้ง
- 2) ตำแหน่งของพนักงานที่ปรึกษา Product and Operation Administrator

รูปที่ 3.4 พนักงานที่ปรึกษา

ที่มา : ผู้จัดทำ

3.6 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

- 1) ระยะเวลาในการดำเนินงาน วันที่ 13 มกราคม 2563 - 30 เมษายน พ.ศ. 2563 (16 สัปดาห์)
- 2) วันเวลาในการปฏิบัติสหกิจ วันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา 10.00 น. - 18.00 น.

3.7 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน

- 1) สถานที่ในการดำเนินการ บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล
- 2) ตารางแสดงแผนการดำเนินงานทั้งหมด ดังรายการต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินงาน	กุมภาพันธ์ 2563	มีนาคม 2563	เมษายน 2563	พฤษภาคม 2563
กำหนดหัวข้อสำหรับการศึกษาทำโครงการ และนำหัวข้อที่กำหนดปรึกษาอาจารย์	←	→		
กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ		←	→	
ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลสำหรับการจัดทำ โครงการ		←	→	
ปรับปรุง แก้ไข โครงการจนกว่าจะผ่าน ความเห็นชอบจากเจ้าของบริษัทและ อาจารย์ที่ปรึกษา		←	→	→
นำเสนอโครงการ				←

ตารางที่ 3.1 แสดงระยะเวลาในการดำเนินงานของผู้จัดทำ

3.8 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้

3.8.1 ฮาร์ดแวร์ (Hardware)

- 1) คอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก

3.8.2. ซอฟต์แวร์ (Software)

- 1) โปรแกรม Microsoft Word
- 2) โปรแกรม Microsoft Power Point
- 3) โปรแกรม Google Map
- 4) โปรแกรม SPSS
- 5) โปรแกรม Google form

บทที่ 4

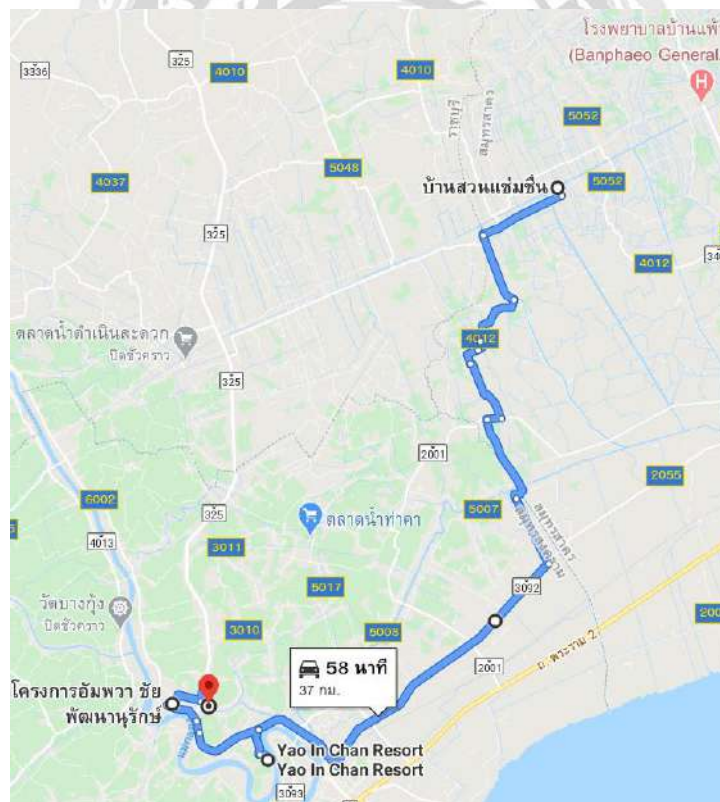
ผลการปฏิบัติตามโครงการ

4.1. ขั้นตอนการจัดรายการนำเที่ยว

ผู้จัดทำได้ทำการปรึกษากับเจ้าของบริษัทในส่วนจากรูปแบบทางการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรม ทางผู้จัดทำได้เลือกรูปแบบทางการท่องเที่ยวในเชิงเกษตรเพราะเนื่องจากว่ามีความเหมาะสมในเรื่องของช่วงวัยที่ต้องการสารอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ทำให้ผู้สูงวัยกลุ่มเป้าหมาย ได้เห็นต้นกำเนิดของผลผลิตทางการเกษตร กระบวนการแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ต่อออกมาจากผลผลิต ส่งผลให้ผู้สูงวัยสามารถมั่นใจได้ว่าอาหารที่บริโภคนั้นมีความปลอดภัย

โดยทำการค้นหาสถานที่ท่องเที่ยวทางการเกษตรโดยชุมชนหรือส่งผลกระทบต่อเชิงบวกกับชุมชน กิจกรรม และออกแบบรูปแบบของกิจกรรม ให้มีความแตกต่างจากการที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปเอง จึงได้ออกมาเป็นรายการนำเที่ยวภายในจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดสมุทรสงคราม

4.1.1 การจัดรายการนำเที่ยว

รูปที่ 4.1 เส้นทางรายการนำเที่ยว

ที่มา : <https://www.google.com/maps/>

1) ศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรม

ศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรม ที่ต้องการจัดรายการนำเที่ยว โดยใช้เครื่องมือที่ช่วยในการเขียนรายการนำเที่ยว เช่น เว็บไซต์ท่องเที่ยวต่างๆ และรายการนำเที่ยวของ บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล

เกณฑ์ในการพิจารณาการเลือกแหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตร ใช้วิธีเลือกโดยดูจากความเหมาะสมของความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว ,ระยะทางของแต่ละสถานที่ ,เวลา

เหตุผลที่เลือกบ้านสวนแช่มชื่นหรือวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านสวนแช่มชื่น

เพราะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางการเกษตรโดยชุมชน มีการทำเส้นทางท่องเที่ยวเองโดยมีเครือข่ายเป็นส่วนอื่นๆที่อยู่ภายในชุมชน อาทิ สวนผลไม้ชายดัม สวนลำไยพวงทองปลอดสารสวนกล้วยไม้ เป็นต้น ทั้งภายในบ้านสวนแช่มชื่นและสวนสมาชิกในเครือข่าย มีการเพาะปลูกผลไม้ที่หลากหลาย อาทิ มะพร้าว มะม่วง หม่อน แก้วมังกร กล้วย ลำไย เป็นต้น นอกจากเพาะปลูกแล้วยังได้มีการนำผลไม้เหล่านั้นมาทำการแปรรูปเพื่อให้เห็นว่าผลไม้เหล่านั้นสามารถนำไปต่อยอดอย่างไรได้บ้าง อาทิ ทำไข่หวานน้ำตาลสดมะพร้าวอ่อน แยมและไอศกรีมที่ทำจากมัลเบอร์รี่ แก้วมังกรอบแห้ง เป็นต้น นอกจากกิจกรรมภายในสวนแล้ว ยังมีกิจกรรมอื่นๆที่สามารถเลือกหรือออกแบบรายการกิจกรรมที่ต้องการทำได้ อาทิ ทำยาสมุนไพรสมุนไพรไพร ณ ร้านจีนแซ่ตั้ง (สมุนไพร) เป็นต้น

รูปที่ 4.2 บ้านสวนแช่มชื่น หรือ วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านสวนแช่มชื่น

ที่มา : <https://www.facebook.com/Baansuanchamchuen/>

เหตุผลที่เลือกสวนผลไม้ไม้ยัดัม

เพราะเป็นสวนสมาชิกในเครือข่ายของบ้านสวนเข้มชื่น หรือ วิสาหกิจชุมชนเกษตรบ้านสวนเข้มชื่น และมีการนำหม่อนซึ่งเป็นผลไม้ขึ้นชื่อของสวนมาทำการแปรรูปที่หลากหลาย ทั้งน้ำผลไม้ แยมและไอศกรีม รวมถึงแก้วมังกรแปรรูปเป็นผลไม้อบแห้ง ซึ่งไม่สามารถเห็นได้บ่อยมากนัก

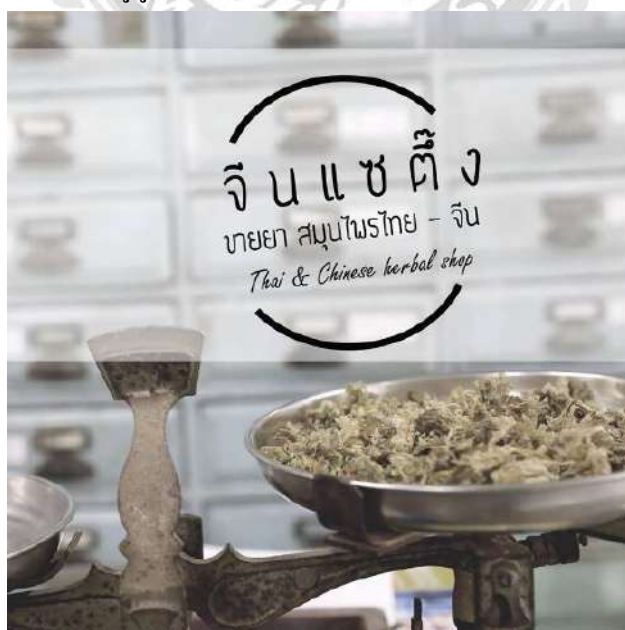

รูปที่ 4.3 สวนผลไม้ไม้ยัดัม

ที่มา : <https://www.facebook.com/สวนผลไม้ไม้ยัดัมอำเภอบ้านแพ้ว>

เหตุผลที่เลือกร้านจินแซตึง (สมุนไพร)

เพราะมีกิจกรรมทำยาต้ม พิมเสนน้ำสมุนไพร ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับผู้สูงวัย นอกจากจะได้ลงมือทำแล้วยังได้นำกลับไปเป็นของที่ระลึก โดยเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างประสบการณ์ที่เหมาะสมให้แก่ผู้สูงวัย

รูปที่ 4.4 ร้านจินแซตึง (สมุนไพร)

ที่มา : <https://www.facebook.com/Jeansaetung/>

เหตุผลที่เลือกโครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์

เพราะโครงการฯ มุ่งเน้นดำเนินงานด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมวิถีชีวิตชาวชุมชนอัมพวา เป็นอย่างแรก ด้วยเล็งเห็นว่า การจะพัฒนาใดๆ นั้น ควรจะพัฒนาจากฐานทุนทางสังคมที่ชุมชนนั้น มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมชุมชน จะกระทำการเรียนรู้ พร้อมทั้งรักษา ส่งเสริมกิจกรรม ก่อเกิด เป็น คุณค่าขึ้นในสังคมเมื่อชุมชนเข้าใจในตัวตน เข้าใจในรากฐานการก่อเกิดของท้องถิ่น รู้ซึ่งใน คุณค่าของชุมชนตนเอง และร่วมกันรักษา มรดกทางวัฒนธรรมที่มีอยู่แล้ว จึงต่อยอดคุณค่าที่มีนั้น ให้เป็นมูลค่า เศรษฐกิจชุมชนจึงเป็นงานที่ทางโครงการฯ ได้ดำเนินการส่งเสริม ด้วยเห็นว่า คุณค่า ในทางวัฒนธรรมจะไม่ก่อเกิดประโยชน์ใดๆ ในการพัฒนาเลย หากไม่สามารถทำให้เกิดเป็นมูลค่า หรือไม่สามารถประกอบเป็นอาชีพ เกิดเป็นรายได้ ที่สามารถหล่อเลี้ยงประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้

การใช้ประโยชน์พื้นที่โครงการแบ่งการใช้ประโยชน์พื้นที่และมีการจัดกิจกรรม เชื่อมโยง การใช้ประโยชน์พื้นที่ต่างๆภายในโครงการและแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ของอัมพวา เป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย

1. พื้นที่สวนชัยพัฒนานุรักษ์

จัดพื้นที่สวนผลไม้ดั้งเดิม เป็นสวนเกษตรแบบผสมผสานไม่ใช่สารเคมี มีการปลูกพันธุ์พืช ท้องถิ่น เช่น ลิ้นจี่พันธุ์ค่อม มะพร้าวพันธุ์ต่างๆ ผสมผสานกับพืชอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น กล้วย ตะไคร้ มะปราง ฯลฯ โดยให้เป็นแหล่งเรียนรู้ถึงภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่นอัมพวาในด้านการ เกษตร ส่งเสริมให้เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการเกษตรระหว่างเกษตรกรชาวสวน นักวิชาการ และ ผู้สนใจ

2. ลานวัฒนธรรมนาอะวะรังค์ และลานสวนชัยพัฒนานุรักษ์

เป็นลานอเนกประสงค์สำหรับการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ ชุมชน และคนในท้องถิ่นเช่าพื้นที่เพื่อจำหน่ายหรือจัดแสดง สินค้าที่เป็นของท้องถิ่น เพื่อเพิ่ม โอกาสในการสร้างรายได้ และการมีส่วนร่วมของชุมชน

3. ร้านค้าชุมชนของโครงการฯ

เป็นร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและผลิตภัณฑ์ภัทรพัฒน์ของมูลนิธิชัยพัฒนาโดยมี วัตถุประสงค์เป็นแกนกลางในการส่งเสริมการตลาด และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เชื่อมโยงหน่วยงาน องค์กรต่างๆ รวมถึงผู้บริโภคให้เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริม และพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้าง โอกาส และสร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยมีเป้าหมายให้ชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถต่อยอดพัฒนา สินค้า/ผลิตภัณฑ์และ พัฒนารูปร่างของชุมชนด้วยตนเอง ได้อย่างยั่งยืนในระยะต่อไป

4. ร้านชาชลา

เป็นร้านจำหน่ายเครื่องดื่ม และอาหารว่าง โดยร้านชาชลาจะเป็นพื้นที่เปิดเชื่อมโยง กิจกรรมริมคลองอัมพวา ลานวัฒนธรรมนาอะวะรังค์และพื้นที่สวน รวมทั้งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของ

มูลนิธิชัยพัฒนา และผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ร้านชาวนาชาลามีบทบาทในการส่งเสริมกิจกรรมค้าขาย ริมคลองอัมพวา โดย เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวซื้ออาหารจากเรือ และพื้นที่ใกล้เคียงเข้ามา รับประทานในร้าน เป็นหน้าบ้านที่อบอุ่น

5. ห้องนิทรรศการชัยพัฒนานุรักษ์

เป็นพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการเรื่องราวทางวัฒนธรรมชุมชนต่างๆหมุนเวียนให้สอดคล้องกับการจัดงานเทศกาล และกิจกรรมภายในพื้นที่โครงการฯ เปิด โอกาสให้ชุมชน และผู้สนใจเข้าร่วมจัดนิทรรศการ โดยให้ความสำคัญกับการให้ความรู้ ความภาคภูมิใจแก่ชุมชน ส่งเสริม เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ ความรู้ภูมิปัญญา ของชุมชน และท้องถิ่น

รูปที่ 4.5 โครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์

ที่มา : <https://www.facebook.com/search/top?q=โครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์>

เหตุผลที่เลือกวัดจุฬามณี

เพราะวัดจุฬามณี อำเภออัมพวา จ.สมุทรสงคราม ตั้งอยู่บนทางหลวงหมายเลข 325 (สมุทรสงคราม-บางแพ) กิโลเมตร 34-35 ตำบลบางช้าง เป็นวัดโบราณริมฝั่งคลองอัมพวาต่อเนื่องกับคลองผีหลอก วัดนี้สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายรัชกาลสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง สันนิษฐานว่า ท้าวแก้วผลึก (น้อย) นายตลาดบางช้าง ต้นวงศ์ราชินิกุลบางช้างเป็นผู้สร้างขึ้น บริเวณหลังวัดเดิมเป็นนิवासถานของคุณนาค (สมเด็จพระอมรินทราบรมราชินีในรัชกาลที่ 1) และคุณบุญรอด (สมเด็จพระศรีสุริเยนทราบรมราชินีในรัชกาลที่ 2) สามสิ่งที่อยู่คู่วัด ซึ่งเป็นไฮไลต์ที่นักท่องเที่ยวทุกคนไม่ควรพลาดเมื่อมาเยือนวัดนี้ ได้แก่

1. สังขารไม้แก่นเปื้อยของหลวงพ่อบึง โกวิน อติตเจ้าอาวาส

2. อุโบสถจตุรมุขหินอ่อนที่มีความสวยงาม โดยอุโบสถหลังนี้มีขนาดกว้าง 40 เมตร ยาว 80 เมตร ปูพื้นด้วยหินหยกสีเขียวจากเมืองการจี ประเทศปากีสถาน ภายประติมากรรมพระประธานบนฐานสูงบานหน้าต่างด้านนอกลงรักฝังมุกเป็นภาพตราพระราชลัญจกร ตั้งแต่รัชกาลที่ 1 ถึงรัชกาลปัจจุบัน พระนามาภิไธยของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ ตลอดจนภาพเครื่องอิสริยาภรณ์ชั้นต่างๆ นอกจากนี้บริเวณฝาผนังโดยรอบพระอุโบสถ ยังมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติและนิทานชาดกที่ประณีต ฝีมือของจิตรกรหญิงนิดา สักดิ์เจริญ ซึ่งใช้เวลาในการวาดนานถึง 6 ปี

3. องค์ท่านพ่อท้าวเวสสุวรรณ หรือท้าวเวสสุวรรณ ตามความเชื่อของพระพุทธศาสนาที่มีลักษณะรวมทั้งคาถาขอพร

- ร้านขายขนมทองม้วนสูตรโบราณที่สืบทอดวิธีการทำมาแต่ดั้งเดิม ตั้งอยู่บริเวณถนนทางเข้าวัด

นอกจากนี้แล้ว ยังเป็นวัดที่ไม่ได้มีผู้คนเดินทางไปท่องเที่ยวตลอดมากนัก ส่งผลให้ผู้สูงวัยเดินทางมาทำกิจกรรมภายในวัดได้สะดวก ห้องสุขาเหมาะสม และมีระยะทางที่ใกล้ต่อการเดินทางจากโครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์มายังวัดจุฬามณี

รูปที่ 4.6 วัดจุฬามณี

ที่มา : <http://109wat.com/2019/05/10/วัดจุฬามณี/>

2) หาข้อมูลและสถานที่ตั้งของโรงแรมที่จะเข้าพัก

เกณฑ์การพิจารณาเลือกที่พักใช้วิธีเลือกโดยดูจากความเหมาะสมของ ระยะทางจากที่พัก กับสถานที่ท่องเที่ยว เวลาและความสะดวกสบายหรือสิ่งอำนวยความสะดวกภายในรีสอร์ท

เหตุผลที่เลือก “Yao In Chan Resort”

เนื่องจากโรงแรมนั้นตั้งอยู่ภายในจังหวัดสมุทรสงคราม มีระยะทางที่ใกล้โครงการอัมพวา ชัยพัฒนานุรักษ์ ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวในวันที่ 2 และยังมีระยะทางไม่ไกลจนเกินไปจากบ้านสวนเข้มชื่น หรือวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านสวนเข้มชื่น นอกจากนี้แล้วภายในรีสอร์ทยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบรรยากาศที่เหมาะสมกับผู้สูงวัย คือ มีเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้งานง่าย สะดวกสบาย ภายในรีสอร์ทมีบรรยากาศร่มรื่น เนื่องจากการปลูกต้นไม้้อยู่ภายในบริเวณโดยรอบของรีสอร์ท

รูปที่ 4.7 Yao In Chan Resort

ที่มา : <https://www.facebook.com/yaoinchan/>

3) การเขียนตารางระยะทาง

คิดคำนวณระยะทางเบื้องต้นโดยใช้โปรแกรม Google Map จากสถานที่ต่างๆ ในโปรแกรมนำ เทียบจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง แล้วนำมาคิดคำนวณเป็นเวลาที่ต้องใช้ในการเดินทาง รวมถึงเวลาที่จะต้องใช้ในการท่องเที่ยวในแต่ละสถานที่ โดยคิดคำนวณจำนวนระยะทางกับเวลาที่ จะต้องใช้ระหว่างจุดต่อจุดอย่างี่ตลอดไปจนครบตามโปรแกรมที่กำหนด (ยกตัวอย่าง เช่น รถตู้ หรือ รถโค้ชปรับอากาศ คิดคำนวณความเร็วต่อระยะทางที่ 80 - 100 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ด้วยความเร็วที่ไม่เกิน 90 ตามกฎหมายใหม่ที่กรมการขนส่งกำหนด ขึ้นอยู่กับสภาพเส้นทางงานและสภาพภูมิอากาศ)

4) ยานพาหนะ

เกณฑ์การพิจารณาเลือกที่พักรู้จักใช้วิธีเลือกโดยดูจากความเหมาะสมของระยะทางและกลุ่มเป้าหมาย

เหตุผลในการเลือกยานพาหนะ

รถตู้ปรับอากาศ เพราะเนื่องจากว่าเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มเล็กและระยะทางในการเดินทางไม่ได้ไกลมากนัก รวมถึงมีความสะดวกสบายเหมาะสมต่อกลุ่มผู้สูงอายุ

เรือหางยาว เพราะเนื่องจากว่าเป็นยานพาหนะที่ทางชุมชนจัดเตรียมไว้ใช้สำหรับการนำเที่ยวแต่เดิมอยู่แล้ว

รูปที่ 4.8 รถตู้ปรับอากาศ 15 ที่นั่ง

ที่มา : <https://www.talaytrang.net/van/>

รูปที่ 4.9 เรือหางยาว

ที่มา : : <https://www.facebook.com/Baansuanchamchuen/>

4.2 การคิดราคาขายรายการนำเที่ยว

การจัดรายการนำเที่ยวเปิดเส้นทางพาทัวร์วันวัยเก่าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร 2 วัน 1 คืน ของ บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล โดยรถตู้ปรับอากาศ 15 ที่นั่ง โดยกำหนดตัวอย่างในการคิดราคาขาย สำหรับกลุ่ม 6 ท่าน

4.2.1. ค่าใช้จ่ายคงที่ (Fix Cost) ต่อ 1 ท่าน รวมทั้งหมด 2 วัน 1 คืน

- ค่ารถตู้ปรับอากาศ	850	บาท
- ค่าที่พักมาตรฐาน	2,500	บาท
- ค่าจ้างมัคคุเทศก์ 1 คน	400	บาท
- ค่าจ้างผู้ช่วยมัคคุเทศก์ 1 คน	200	บาท

Fix Cost : $850+2,500+400+200 = 3,950$ บาท

4.2.2. ค่าใช้จ่ายผันแปร (Variable Cost) ต่อ 1 ท่าน รวมทั้งหมด 2 วัน 1 คืน

- ค่าเข้าชมบ้านสวนเข้มชื่น+กิจกรรม+อาหารกลางวัน(วันแรก)	884	บาท
- ค่าเข้าชมโครงการอัมพวาชัยอนุรักษ์+กิจกรรม	317	บาท
- ค่าเครื่องดื่ม+ของเสิร์ฟบนรถ	86	บาท
- ค่าประกันภัยการเดินทาง	30	บาท

Variable Cost : $884+317+86+30 = 1,317$ บาท

ดังนั้นค่าใช้จ่ายทั้งหมด

= Fix Cost + Variable Cost

= $3,950 + 1,317$

ราคาต้นทุน / คน

= 5,267 บาท

คิดกำไร 1,732 / คน

= $5,267 + 1,732$

ราคาขาย / คน

= 6,999 บาท

โดยส่วนใหญ่ราคาของรายการนำเที่ยวจะตั้งราคาให้ตัวเลขดูน่าสนใจ ดังนั้น ความเหมาะสมในการเพิ่มราคา หรือลดราคาเพื่อให้ได้ตัวเลขที่น่าสนใจยิ่งขึ้นและความสวยงามของเลข ในการตั้งราคาขายรายการนำเที่ยวครั้งนี้จึงเป็น 6,999 บาท/ท่าน ซึ่งจะได้กำไรเท่ากับ 1,732 บาท/ ท่าน

4.3 รายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาทัวร์วิถีเก่าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” 2 วัน 1 คืน
วันที่ 1

เวลา	กิจกรรม	หมายเหตุ
07.00 น.	พบกัน ณ จุดนัดพบ	
07.30 น.	ออกเดินทางไปยังบ้านสวน แหม่มชื่น	-รถตู้
09.00 น.	เดินทางถึงบ้านสวนแหม่มชื่น	-เวลา สามารถยืดหยุ่นได้ตาม ความต้องการที่จะใช้เวลาใน การทำกิจกรรมต่างๆ ของนัก ท่องเที่ยว
	นั่งเรือไปสวนผลไม้ นายตัม	-เรือหางยาว (มีเสื้อชูชีพ)
	เดินทางถึงสวนผลไม้ นายตัม	
	-เดินชมสวน -นั่งพักผ่อนชมผลไม้สด , ผลไม้ อบแห้ง , ขนมปังทาแยม , น้ำ ผลไม้	หม่อน (ผลไม้สด / แปรรูป) : น้ำผลไม้ , ไอศกรีม , แยม ผลไม้ แก้วมังกร (ผลไม้สด / แปรรูป) : อบแห้ง
	นั่งเรือ ไปร้านจินแซ่ตึง (สมุนไพร)	
	-ทำยาต้ม พิมเสน	ยาต้ม พิมเสนน้ำสมุนไพร
	นั่งเรือ นั่งกลับไปยังบ้านสวน แหม่มชื่น	
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน ณ ร้านก๋วยเตี๋ยวแหม่มชื่นชวนชม	บริเวณใกล้เคียงกับบ้านสวน แหม่มชื่น
	-เดินชมสวน -คั้นน้ำมะพร้าวสด -ทำไข่หวานน้ำตาลสด มะพร้าวอ่อน	มะพร้าว (น้ำมะพร้าวสด / แปรรูป) : ไข่หวานน้ำตาลสด มะพร้าวอ่อน

	เดินทางเข้าที่พัก ณ Yao In Chan	
	พักผ่อนตามอัธยาศัย	

วันที่ 2

เวลา	กิจกรรม	หมายเหตุ
07.00 น.	รับประทานอาหารเช้า	
08.30 น.	ออกเดินทางไปยังโครงการ อัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์	
09.00 น.	เดินทางถึงโครงการอัมพวาชัย พัฒนานุรักษ์	
	- ฟังบรรยายแนวทางการดำเนินงานโครงการอัมพวา ชัยพัฒนานุรักษ์ - เรียนรู้การทำเกษตรอินทรีย์ ชมพันธุ์ไม้ท้องถิ่นและพืชสมุนไพร - ชมและชมการทำน้ำตาลมะพร้าวดั้งเดิม เอกลักษณ์ภูมิปัญญาชาวอัมพวา - ชมร้านภัทรพัฒน์ ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน และเลือกซื้อสินค้าของโครงการฯ - ชมห้องนิทรรศการชุมชน ร้านชานชาลา และบรรยายาศริมฝั่งคลองอัมพวา - เรียนทำน้ำม่วงขึ้นชานชาลา (สูตรน้ำพระราชทานจาก สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี)	

12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน ณ ร้านชานชาลา	ภายในพื้นที่โครงการอัมพวา ชัยพัฒนานุรักษ์
	-เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ ของฝาก (เพิ่มเติม)	
	ออกเดินทางไปยังวัดจุฬามณี	
	เดินทางถึงวัดจุฬามณี	
	สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายใน บริเวณวัด	
	เดินทางกลับกรุงเทพมหานคร	

ตารางที่ 4.1 รายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร”

4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้มีการใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ โดยรายละเอียดในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตรของผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตรของผู้สูงอายุ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามออนไลน์ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามปลายปิดและแบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามปลายเปิด ซึ่งแบบสอบถามลักษณะคำถามปลายปิดใช้คำข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ สถานะการทำงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยใช้เกณฑ์ความพึงพอใจ โดยใช้วิธีคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนโดยเลือกใช้สูตรคำนวณของยามานะ (Taro Yamane) โดยมี สเกล 5 ระดับความพึงพอใจดังนี้

มากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน

มาก เท่ากับ 4 คะแนน

ปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน

น้อย เท่ากับ 2 คะแนน

น้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการคำนวณหาค่าสถิติเบื้องต้น

1) ค่าเฉลี่ย (Mean or Average)

เป็นค่าที่คำนวณได้จากการหาผลรวมของค่าข้อมูลทุกจำนวน ที่เก็บรวบรวมได้ แล้วหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด ดังสูตรต่อไปนี้

$$\bar{X} = \frac{x_1 + x_2 + x_3 + \dots + x_n}{n}$$

$\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ย

x_i คือ ค่าของข้อมูลตัวที่ i

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมดที่มี

2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

เป็นค่าที่ใช้วัดการกระจายของข้อมูลที่จัดว่าดีที่สุด และนิยมใช้มากที่สุด มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$SD = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

S.D. คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ย

x_i คือ ค่าของข้อมูลทั้งหมดที่มี

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมดที่มี

4.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติแบบอ้างอิง

1) การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ (Statistical Hypothesis Testing)

เป็นวิธีการที่จะใช้ตรวจสอบข้อสมมติที่ผู้วิจัยคาดเดา หรือ ที่เรียกว่า สมมติฐานทางการวิจัย (Research Hypothesis) โดยใช้ค่าต่างๆที่คำนวณได้จากข้อมูลตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้ และควรจะมีการแปลงสมมติฐานทางการวิจัยให้เป็นสมมติฐานทางสถิติ และเมื่อได้ผลของการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ แล้วจึงสรุปเพื่อตอบสมมติฐานทางการวิจัยในการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ มีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1) การกำหนดสมมติฐานทางสถิติ

ในการกำหนดสมมติฐานทางสถิติ จะต้องกำหนดสมมติฐาน 2 ประเภทคู่กัน คือ

1.1.1) สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis) ซึ่งจะใช้สัญลักษณ์ H_0

1.1.2) สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis) ซึ่งจะใช้สัญลักษณ์ H_1 หรือ H_a

หมายเหตุ : ในการกำหนดสมมติฐานทั้ง 2 ประเภจะต้องขัดแย้งกัน ถ้าสิ่งที่เชื่อหรือคาดไว้รวมเครื่องหมายเท่ากับอยู่ด้วยให้ใส่ไว้ใน H_0 แต่ถ้าสิ่งที่เชื่อหรือคาดไว้ไม่รวมเครื่องหมายเท่ากับ คือ เป็นเครื่องหมายไม่เท่ากับ ($\neq$) หรือ มากกว่า ($>$) หรือ น้อยกว่า ($<$) ให้ใส่ไว้ใน H_1

1.2) การกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการทดสอบ

เป็นการกำหนดระดับนัยสำคัญ α ซึ่งในงานวิจัยด้านสังคมศาสตร์มักจะกำหนดให้ $\alpha = 0.05$ นั่นคือผู้วิจัยยอมให้มีโอกาสที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 เท่ากับ 5% และโอกาสที่จะยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 เท่ากับ 95%

1.3) การเลือกวิธีการทางสถิติ/ตัวสถิติที่เหมาะสม

1.3.1) T-test ใช้ในการทดสอบเกี่ยวกับ ค่าเฉลี่ย หรือสัดส่วน สำหรับข้อมูลหนึ่งกลุ่มหรือสองกลุ่ม

1.3.2) F-test ใช้ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยสำหรับข้อมูลตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป ซึ่งก็คือการวิเคราะห์ความแปรปรวน

1.4) คำนวณค่าสถิติจากข้อมูลตัวอย่าง

คำนวณค่าที่เรียกว่า ความน่าจะเป็นหรือโอกาสในการยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 (ค่า Sig.)

1.5) การตัดสินใจปฏิเสธหรือยอมรับสมมติฐาน

โดยการนำค่า Sig. มาเปรียบเทียบกับค่า α ที่กำหนดไว้ ซึ่งสรุปผลจะพิจารณา ดังนี้

1.5.1) ถ้าค่า Sig. มีค่า สูงกว่า ค่า α จะต้อง ยอมรับ สมมติฐานหลัก H_0

1.5.2) ถ้าค่า Sig. มีค่า ต่ำกว่า ค่า α จะต้อง ปฏิเสธ สมมติฐานหลัก H_0

4.5.3 เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ รศ.ดร.บุญส่ง นิลแก้ว (2535) มาตรฐานประมาณค่าแบบ 5, 4, 3, 2, 1 สำหรับคำตอบ Positive Scale มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, น้อยที่สุด ตามลำดับ เกณฑ์สรุประดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	สรุประดับ
4.51 - 5.00	มากที่สุด
3.51 - 4.50	มาก
2.51 - 3.50	ปานกลาง
1.51 - 2.50	น้อย
1.00 - 1.50	น้อยที่สุด

4.6 ตารางและสรุปผล

ผู้จัดทำได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาประมวลวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เพื่อวัดความพึงพอใจ และนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบการอธิบายโดยแบ่งผลการวิเคราะห์ ออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

4.6.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.6.2 ข้อมูลคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพาทัวร์วันเวย์เก๊าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร โดยรวมและจำแนกออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านคุณค่าต่อชุมชน และด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว

4.6.3 ข้อมูลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในลักษณะทางประชากรศาสตร์ กับ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของทั้ง 4 ด้าน

4.6.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	11	44.00
หญิง	14	56.00
รวม	25	100.0

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

จากตารางที่ 4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 44.00 และเพศหญิงร้อยละ 56.00

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
60- 63 ปี	9	36.00
64-67 ปี	4	16.00
68-71 ปี	6	24.00
72-75 ปี	6	24.00
76-80 ปี	0	0.00
รวม	25	100.0

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

จากตารางที่ 4.3 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ที่มีอายุ 60-63 ปี มากที่สุด คิด เป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุ 68-71 ปี กับ 72-75ปี คิดเป็นร้อยละ 24.00 เท่ากัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 64-67 ปี มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 16.00 และผู้ที่มีอายุ 76-80 ปี ไม่มีจำนวน คิดเป็นร้อยละ 0.00

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	5	20.00
มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3)	4	16.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6)/ปวช.	5	20.00
อนุปริญญา/ปวส.	4	16.00
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	6	24.00
อื่นๆ	1	4.00
รวม	25	100.0

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

จากตารางที่ 4.4 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.00 รองลงมาเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา กับ มัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6)/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 20.00 เท่ากัน และ มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3) กับ อนุปริญญา/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 16.00 เท่ากัน ตามลำดับ โดยกลุ่มที่มีระดับการศึกษาอื่น ๆ มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.00

อาชีพก่อนเกษียณ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	5	20.00
งานภาคเอกชน	2	8.00
รัฐวิสาหกิจ	1	4.00
เจ้าของธุรกิจ	6	24.00
อื่นๆ	11	44.00
รวม	25	100.0

ตาราง 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

จากตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ที่มีอาชีพอื่นๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาเป็นผู้ที่มีอาชีพเจ้าของธุรกิจ, รับราชการ, งานภาคเอกชน คิดเป็นร้อยละ 24.00, 20.00 และ 8.00 ตามลำดับ โดยกลุ่มที่มีอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.00

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4	16.00
10,000-15,000 บาท	9	36.00
15,000-20,000 บาท	2	8.00
20,000-25,000 บาท	1	4.00
25,000-30,000 บาท	2	8.00
มากกว่า 30,000 บาท	7	28.00
รวม	25	100.0

ตาราง 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้

จากตารางที่ 4.6 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ที่มีรายได้ 10,000-15,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาเป็นผู้ที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท และ ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.00, 16.00 ผู้ที่มีรายได้ 15,000-20,000 บาท กับ 25,000-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.00 เท่ากัน ตามลำดับ โดยกลุ่มที่มีรายได้ 20,000-25,000 บาท มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.00

สถานะการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ทำงาน	14	56.00
ไม่ได้ทำงาน	11	44.00
รวม	25	100.0

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานะการทำงาน

จากตารางที่ 4.7 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ที่มีสถานะการทำงานว่าทำงาน คิดเป็นร้อยละ 56.00 และผู้ที่มีสถานะการทำงานว่าไม่ได้ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 44.00

4.6.2 ข้อมูลคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อโปรแกรมการ ท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพากั้วนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร

ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพากั้วน วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
ด้านผลิตภัณฑ์	3.90	0.45	มาก
ด้านราคา	3.68	0.75	มาก
ด้านคุณค่าต่อชุมชน	4.23	0.51	มาก
ด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว	4.24	0.39	มาก
รวม	4.01	0.32	มาก

ตาราง 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจโดยรวม

จากตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีความพึงพอใจ
ต่อด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านคุณค่าต่อชุมชน และด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว ในระดับที่มาก
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01

ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพากั้วน วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
ด้านผลิตภัณฑ์			
สถานที่ท่องเที่ยวมีความเหมาะสมและน่าสนใจ	4.20	0.50	มาก
กิจกรรมมีความเหมาะสมและน่าสนใจ	3.84	0.55	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรม	3.96	0.79	มาก
ระยะเวลาในการท่องเที่ยว	3.76	0.72	มาก
ระยะเวลาในการทำแต่ละกิจกรรม	3.72	0.74	มาก
รวม	3.90	0.45	มาก

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์

จากตารางที่ 4.9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ให้ความสำคัญ
ด้านผลิตภัณฑ์ โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่ม
ตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวมีความเหมาะสมและน่าสนใจ มากที่สุด โดย
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมาเป็น ความหลากหลายของกิจกรรม, กิจกรรมมีความเหมาะสมและ
น่าสนใจและระยะเวลาในการท่องเที่ยวคิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96, 3.84 และ 3.76 ตามลำดับ โดย
ระยะเวลาในการทำแต่ละกิจกรรม มีน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72

ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพากัน วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
ด้านราคา			
ความเหมาะสมของราคา	3.68	0.75	มาก
รวม	3.68	0.75	มาก

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจด้านราคา

จากตารางที่ 4.10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ให้ความสำคัญด้านราคา โดยรวมในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของราคา ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68

ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพากัน วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
ด้านคุณค่าต่อชุมชน			
เป็นการช่วยสนับสนุนในการนำเอาวัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์	4.20	0.65	มาก
เป็นโปรแกรมที่ช่วยให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน	4.32	0.63	มาก
เป็นโปรแกรมที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.32	0.63	มาก
ชาวบ้านภายในชุมชนได้ใช้ความรู้ความสามารถให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น	4.28	0.68	มาก
เป็นโปรแกรมที่เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชนและนักท่องเที่ยว	4.28	0.61	มาก
เป็นโปรแกรมที่ส่งเสริมให้คนในชุมชนตระหนักถึงอาชีพท้องถิ่น	4.20	0.71	มาก
เป็นโปรแกรมที่ส่งเสริมให้คนในชุมชนตระหนักถึงการกลับมาทำงานที่บ้าน	4.04	0.79	มาก
รวม	4.23	0.51	มาก

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจด้านคุณค่าต่อชุมชน

จากตารางที่ 4.11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ให้ความสำคัญด้านคุณค่าต่อชุมชน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อเป็นโปรแกรมที่ช่วยให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนและเป็นโปรแกรมที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32

เท่ากัน รองลงมาเป็น ชาวบ้านภายในชุมชนได้ใช้ความรู้ความสามารถให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น, เป็นโปรแกรมที่เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชนและนักท่องเที่ยว, เป็นการช่วยสนับสนุนในการนำเอาวัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์และเป็นโปรแกรมที่ส่งเสริมให้คนในชุมชนตระหนักถึงอาชีพท้องถิ่น คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28, 4.28, 4.20 และ 4.20 ตามลำดับ โดยเป็นโปรแกรมที่ส่งเสริมให้คนในชุมชนตระหนักถึงการกลับมาทำงานที่บ้าน มีน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04

ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพาก๊วน วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
ด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว			
ช่วยให้นักท่องเที่ยวตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน	4.32	0.48	มาก
ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน	4.16	0.47	มาก
ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการเกษตร	4.20	0.50	มาก
ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้บริโภควัตถุดิบที่ปลอดภัยและส่งผลดีต่อสุขภาพ	4.36	0.49	มาก
เป็นโปรแกรมที่เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชนและนักท่องเที่ยว	4.16	0.75	มาก
รวม	4.24	0.39	มาก

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว

จากตารางที่ 4.12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ให้ความสำคัญด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อช่วยให้นักท่องเที่ยวได้บริโภควัตถุดิบที่ปลอดภัยและส่งผลดีต่อสุขภาพ มากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 รองลงมาเป็น ช่วยให้นักท่องเที่ยวตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน, ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการเกษตรและช่วยให้นักท่องเที่ยวได้เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32, 4.20 และ 4.16 ตามลำดับ โดยเป็นโปรแกรมที่เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชนและนักท่องเที่ยว มีน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16

4.6.3 ข้อมูลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในลักษณะทางประชากรศาสตร์ กับ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของทั้ง 4 ด้าน

ส่วนที่ 1 เพศ

เพศ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ t		ช่วงความเชื่อมั่น 95%	
				value	prob	ต่ำสุด	สูงสุด
ชาย	3.82	0.53	11	-0.76	0.457	-0.52	0.24
หญิง	3.96	0.39	14				

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านผลิตภัณฑ์ของประชาชนเพศชายและเพศหญิง

จากตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบ 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย และเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อด้านผลิตภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และ 3.82 ตามลำดับ

เพศ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ t		ช่วงความเชื่อมั่น 95%	
				value	prob	ต่ำสุด	สูงสุด
ชาย	3.91	0.83	11	1.38	0.180	-0.20	1.02
หญิง	3.50	0.65	14				

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านราคาของประชาชนเพศชายและเพศหญิง

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบ 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย และเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อด้านราคา ไม่แตกต่างกัน โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และ 3.50 ตามลำดับ

เพศ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ t		ช่วงความเชื่อมั่น 95%	
				value	prob	ต่ำสุด	สูงสุด
ชาย	4.14	0.57	11	-0.79	0.437	-0.59	0.26
หญิง	4.31	0.46	14				

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อชุมชนของประชาชนเพศชายและเพศหญิง

จากตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบ 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย และเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อชุมชน ไม่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และ 4.14 ตามลำดับ

เพศ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ t		ช่วงความเชื่อมั่น 95%	
				value	prob	ต่ำสุด	สูงสุด
ชาย	4.18	0.34	11	-0.66	0.517	-0.43	0.22
หญิง	4.29	0.43	14				

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยวของประชาชนเพศชายและเพศหญิง

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบ 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย และเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และ 4.18 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 อายุ

อายุ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
60-63 ปี	3.86	0.53	9	1.01	0.408
64-67 ปี	4.20	0.54	4		
68-71 ปี	3.93	0.27	6		
72-75 ปี	3.70	0.39	6		
76-80 ปี	0	0	0		
รวม	3.90	0.45	25		

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม

ตัวอย่างในกลุ่มอายุต่างๆ

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในอายุต่างๆทั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านผลิตภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระหว่าง 64-67 ปี มีมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 68-71 ปี และ 60-63 ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และ 3.86 ตามลำดับ โดยช่วงอายุ 72-75 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และไม่มีช่วงอายุ 76-80 ปี ตอบแบบสอบถาม

อายุ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
60-63 ปี	3.56	0.88	9	0.30	0.825
64-67 ปี	3.50	0.58	4		
68-71 ปี	3.83	0.75	6		
72-75 ปี	3.83	0.75	6		
76-80 ปี	0	0	0		
รวม	3.68	0.75	25		

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านราคาของกลุ่ม

ตัวอย่างในกลุ่มอายุต่างๆ

จากตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอายุต่างๆ ทั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านราคา ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระหว่าง 68-71 ปี และ 72-75 ปี มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 เท่ากัน รองลงมาเป็นช่วงอายุ 60-63 ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ตามลำดับ โดยช่วงอายุ 64-67 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และไม่มีช่วงอายุ 76-80 ปี ตอบแบบสอบถาม

อายุ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
60-63 ปี	4.44	0.31	9	3.53	0.033
64-67 ปี	4.61	0.51	4		
68-71 ปี	3.83	0.47	6		
72-75 ปี	4.07	0.54	6		
76-80 ปี	0	0	0		
รวม	4.23	0.51	25		

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่าต่อชุมชนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอายุต่างๆ

จากตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอายุต่างๆ ทั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อชุมชน แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระหว่าง 64-67 ปี มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 60-63 ปี และ 72-75 ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และ 4.07 ตามลำดับ โดยช่วงอายุ 68-71 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และไม่มีช่วงอายุ 76-80 ปี ตอบแบบสอบถาม

อายุ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
60-63 ปี	4.27	0.53	9	0.79	0.515
64-67 ปี	4.35	0.30	4		
68-71 ปี	4.03	0.08	6		
72-75 ปี	4.33	0.37	6		
76-80 ปี	0	0	0		
รวม	4.24	0.39	25		

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่าต่อ

นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอายุต่างๆ

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอายุต่างๆ ทั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระหว่าง 64-67 ปี มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 72-75 ปี และ 60-63 ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และ 4.27 ตามลำดับ โดยช่วงอายุ 68-71 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และไม่มีช่วงอายุ 76-80 ปี ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 ระดับการศึกษา

ระดับ การศึกษา	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
ประถมศึกษา	4.12	0.27	5	1.96	0.131
มัธยมศึกษา ตอนต้น(ม.3)	4.20	0.43	4		
มัธยมศึกษา ตอนปลาย (ม.6)/ปวช.	3.48	0.30	5		
อนุปริญญา/ ปวส.	3.75	0.38	4		
ตั้งแต่ปริญญา ตรีขึ้นไป	3.90	0.56	6		
อื่นๆ	4.20	NaN(0)	1		
รวม	3.90	0.45	25		

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านผลิตภัณฑ์ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ

จากตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆทั้ง 6 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านผลิตภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3) และอื่นๆ มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 เท่ากัน รองลงมาเป็นประถมศึกษา, ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป และอนุปริญญา/ปวส. คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12, 3.90 และ 3.75 ตามลำดับ โดยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6)/ปวช. มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.48

ระดับ การศึกษา	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
ประถมศึกษา	4.20	0.45	5	1.66	0.192
มัธยมศึกษา ตอนต้น(ม.3)	3.50	1.00	4		
มัธยมศึกษา ตอนปลาย (ม.6)/ปวช.	3.20	0.45	5		
อนุปริญญา/ ปวส.	3.25	0.50	4		
ตั้งแต่ปริญญา ตรีขึ้นไป	4.00	0.89	6		
อื่นๆ	4.00	NaN(0)	1		
รวม	3.68	0.75	25		

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านราคาของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ

จากตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ ทั้ง 6 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านราคา ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษา มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 เท่ากัน รองลงมาเป็นตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป และอื่นๆ เท่ากัน, มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3) และอนุปริญญา/ปวส. คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00, 3.50 และ 3.25 ตามลำดับ โดยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6)/ปวช. มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.20

ระดับ การศึกษา	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
ประถมศึกษา	4.11	0.41	5	1.20	0.348
มัธยมศึกษา ตอนต้น(ม.3)	4.39	0.32	4		
มัธยมศึกษา ตอนปลาย (ม.6)/ปวช.	4.29	0.40	5		
อนุปริญญา/ ปวส.	4.43	0.52	4		
ตั้งแต่ปริญญา ตรีขึ้นไป	3.93	0.67	6		
อื่นๆ	5.00	NaN(0)	1		
รวม	4.23	0.75	25		

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่าต่อชุมชนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ

จากตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ ทั้ง 6 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อชุมชน ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา อื่นๆ มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 รองลงมาเป็นอนุปริญญา/ปวส., มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3), มัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6)/ปวช. และประถมศึกษา คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43, 4.39, 4.29 และ 4.11 ตามลำดับ โดยระดับตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.93

ระดับ การศึกษา	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
ประถมศึกษา	4.20	0.20	5	1.39	0.272
มัธยมศึกษา ตอนต้น(ม.3)	4.35	0.41	4		
มัธยมศึกษา ตอนปลาย (ม.6)/ปวช.	4.36	0.38	5		
อนุปริญญา/ ปวส.	4.10	0.42	4		
ตั้งแต่ปริญญา ตรีขึ้นไป	4.07	0.41	6		
อื่นๆ	5.00	NaN(0)	1		
รวม	4.24	0.39	25		

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่าต่อ

นักท่องเที่ยวก่อนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ

จากตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆทั้ง 6 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา อื่นๆ มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 รองลงมาเป็นมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6)/ปวช., มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3), ประถมศึกษา และอนุปริญญา/ปวส. มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36, 4.35, 4.20 และ 4.10 ตามลำดับ โดยระดับตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.07

ส่วนที่ 4 อาชีพ

อาชีพ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
รับราชการ	3.88	0.64	5	0.96	0.452
งาน ภาคเอกชน	3.80	0.28	2		
รัฐวิสาหกิจ	3.80	NaN(0)	1		
เจ้าของธุรกิจ	3.63	0.46	6		
อื่นๆ	4.07	0.36	11		
รวม	3.90	0.45	25		

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านผลิตภัณฑ์ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอาชีพต่างๆ

จากตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอาชีพต่างๆ ทั้ง 5 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านผลิตภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพ อื่นๆ มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 รองลงมาเป็นรับราชการ, งานเอกชนและรัฐวิสาหกิจ เท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 และ 3.80 ตามลำดับ โดยอาชีพเจ้าของธุรกิจ มีน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63

อาชีพ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
รับราชการ	3.80	0.84	5	0.92	0.470
งาน ภาคเอกชน	3.00	0.00	2		
รัฐวิสาหกิจ	3.00	NaN(0)	1		
เจ้าของธุรกิจ	4.00	0.89	6		
อื่นๆ	3.64	0.67	11		
รวม	3.68	0.75	25		

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านราคาของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอาชีพต่างๆ

จากตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอาชีพต่างๆ ทั้ง 5 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านราคา ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเจ้าของธุรกิจ มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมาเป็นรับราชการ และอื่นๆ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และ 3.64 ตามลำดับโดยอาชีพงานเอกชน และรัฐวิสาหกิจ มีน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 เท่ากัน

อาชีพ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
รับราชการ	4.23	0.65	5	0.23	0.921
งาน ภาคเอกชน	3.93	0.10	2		
รัฐวิสาหกิจ	4.29	NaN(0)	1		
เจ้าของธุรกิจ	4.19	0.69	6		
อื่นๆ	4.31	0.43	11		
รวม	4.23	0.51	25		

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่าต่อชุมชนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอาชีพต่างๆ

จากตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอาชีพต่างๆ ทั้ง 5 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อชุมชน ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 รองลงมาเป็นรัฐวิสาหกิจ, รับราชการและเจ้าของธุรกิจ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29, 4.23 และ 4.19 ตามลำดับโดยอาชีพงานภาคเอกชน มีน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93

อาชีพ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
รับราชการ	4.04	0.43	5	0.71	0.596
งาน ภาคเอกชน	4.00	0.00	2		
รัฐวิสาหกิจ	4.40	NaN(0)	1		
เจ้าของธุรกิจ	4.30	0.49	6		
อื่นๆ	4.33	0.35	11		
รวม	4.24	0.39	25		

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอาชีพต่างๆ

จากตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอาชีพต่างๆ ทั้ง 5 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 รองลงมาเป็น อื่นๆ, เจ้าของธุรกิจ และรับราชการ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33, 4.30 และ 4.04 ตามลำดับ โดยอาชีพงานภาคเอกชนมีน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

ส่วนที่ 5 รายได้

อาชีพ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.10	0.38	4	1.02	0.435
10,000- 15,000 บาท	4.04	0.30	9		
15,000- 20,000 บาท	3.50	0.14	2		
20,000- 25,000 บาท	3.40	NaN(0)	1		
25,000- 30,000 บาท	3.70	0.14	2		
มากกว่า 30,000 บาท	3.83	0.67	7		
รวม	3.90	0.45	25		

ตารางที่ 4.29 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านผลิตภัณฑ์ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรายได้ต่างๆ

จากตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรายได้ต่างๆ ทั้ง 6 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านผลิตภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 รองลงมาเป็น 10,000-15,000 บาท, มากกว่า 30,000 บาท, 25,000-30,000 บาท และ 15,000-20,000 บาท คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04, 3.83, 3.70 และ 3.50 ตามลำดับ โดยรายได้ 20,000-25,000 บาท มีน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40

อาชีพ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.25	0.50	4	1.54	0.225
10,000- 15,000 บาท	3.89	0.78	9		
15,000- 20,000 บาท	3.00	0.00	2		
20,000- 25,000 บาท	3.00	NaN	1		
25,000- 30,000 บาท	4.50	0.71	2		
มากกว่า 30,000 บาท	3.71	0.76	7		
รวม	3.68	0.75	25		

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านราคาของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรายได้ต่างๆ

จากตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรายได้ต่างๆทั้ง กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านราคา ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 25,000-30,000 บาท มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 รองลงมาเป็น 10,000-15,000 บาท, มากกว่า 30,000 บาท และต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89, 3.71 และ 3.25 ตามลำดับ โดยรายได้ 15,000-20,000 บาท และ 20,000-25,000 บาท มีน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 เท่ากัน

อาชีพ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.39	0.66	4	0.96	0.466
10,000- 15,000 บาท	4.19	0.25	9		
15,000- 20,000 บาท	4.14	0.20	2		
20,000- 25,000 บาท	4.57	NaN(0)	1		
25,000- 30,000 บาท	3.57	0.20	2		
มากกว่า 30,000 บาท	4.37	0.71	7		
รวม	4.23	0.51	25		

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อชุมชนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรายได้ต่างๆ

จากตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรายได้ต่างๆ ทั้ง 6 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อชุมชน ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 20,000-25,000 บาท มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 รองลงมาเป็น ต่ำกว่า 10,000 บาท, มากกว่า 30,000 บาท, 10,000-15,000 บาท และ 15,000-20,000 บาท คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39, 4.37, 4.19 และ 4.14 ตามลำดับ โดยรายได้ 25,000-30,000 บาท มีน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57

อาชีพ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ F	
				value	prob
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.35	0.41	4	2.25	0.091
10,000- 15,000 บาท	4.24	0.22	9		
15,000- 20,000 บาท	3.70	0.42	2		
20,000- 25,000 บาท	5.00	NaN(0)	1		
25,000- 30,000 บาท	4.00	0.00	2		
มากกว่า 30,000 บาท	4.29	0.45	7		
รวม	4.24	0.39	25		

ตารางที่ 4.32 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณค่าด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรายได้ต่างๆ

จากตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มรายได้ต่างๆ ทั้ง 6 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อด้านผลิตภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 20,000-25,000 บาท มีมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 รองลงมาเป็น ต่ำกว่า 10,000 บาท, มากกว่า 30,000 บาท, 10,000-15,000 บาท และ 25,000-30,000 บาท คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35, 4.29, 4.24 และ 4.00 ตามลำดับ โดยรายได้ 15,000-20,000 บาท มีน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70

ส่วนที่ 6 สถานะการทำงาน

สถานะ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ t		ช่วงความเชื่อมั่น 95%	
				value	prob	ต่ำสุด	สูงสุด
ทำงาน	3.84	0.41	14	-0.66	0.518	-0.50	0.26
ไม่ทำงาน	3.96	0.51	11				

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านผลิตภัณฑ์ของผู้ที่ทำงานและไม่ได้ทำงาน

จากตารางที่ 4.33 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบ 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสถานะการทำงาน ทำงานและไม่ได้ทำงาน มีความพึงพอใจต่อด้านผลิตภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน โดยสถานะไม่ทำงานมีค่าเฉลี่ยมากกว่าทำงาน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และ 3.84 ตามลำดับ

สถานะ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ t		ช่วงความเชื่อมั่น 95%	
				value	prob	ต่ำสุด	สูงสุด
ทำงาน	3.71	0.73	14	-0.25	0.802	-0.56	0.71
ไม่ทำงาน	3.64	0.81	11				

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านราคาของผู้ที่ทำงานและไม่ได้ทำงาน

จากตารางที่ 4.34 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบ 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสถานะการทำงาน ทำงานและไม่ได้ทำงาน มีความพึงพอใจต่อด้านราคา ไม่แตกต่างกัน โดยสถานะทำงานมีค่าเฉลี่ยมากกว่าไม่ทำงาน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และ 3.64 ตามลำดับ

สถานะ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ t		ช่วงความเชื่อมั่น 95%	
				value	prob	ต่ำสุด	สูงสุด
ทำงาน	4.17	0.57	14	-0.67	0.511	-0.57	0.29
ไม่ทำงาน	4.31	0.42	11				

ตารางที่ 4.35 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อชุมชนของผู้ที่ทำงานและไม่ได้ทำงาน

จากตารางที่ 4.35 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบ 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสถานะการทำงาน ทำงานและไม่ทำงาน มีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อชุมชน ไม่แตกต่างกัน โดยสถานะไม่ทำงานมีค่าเฉลี่ยมากกว่าทำงาน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และ 4.17 ตามลำดับ

สถานะ	Mean	S.D.	n	สถิติที่ใช้ทดสอบ t		ช่วงความเชื่อมั่น 95%	
				value	prob	ต่ำสุด	สูงสุด
ทำงาน	4.24	0.42	14	0.04	0.968	-0.32	0.33
ไม่ทำงาน	4.24	0.37	11				

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการทดสอบความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยวของผู้ที่ทำงานและไม่ได้ทำงาน

จากตารางที่ 4.36 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบ 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสถานะการทำงาน ทำงานและไม่ทำงาน มีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน โดยสถานะทำงานและไม่ทำงานมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เท่ากัน

4.7 สรุปผลความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน

4.7.1 ด้านผลิตภัณฑ์

พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ให้ความสำคัญด้านผลิตภัณฑ์ โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมและน่าสนใจ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของคุณนิออน ศรีสมยง (2552) ที่กล่าวไว้ว่าการท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ การท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการเกษตรเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวหลัก สามารถดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการคิดค้นเอาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในประเทศ มาจัดกิจกรรมหรือจัดเป็นรูปแบบทางการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจและอยากเดินทางไปเที่ยว

แสดงให้เห็นว่ารายการนำเที่ยวเปิดเส้นทางพาก๊วนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตรนั้นมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมและน่าสนใจ สำหรับผู้สูงวัย

4.7.2 ด้านราคา

พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ให้ความสำคัญด้านราคา โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของราคา ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจของคุณดิเรก ฤกษ์สำราญ (2538) ที่กล่าวไว้ว่า โดยที่บุคคลจะมีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่ขึ้นอยู่กับความต้องการขั้นพื้นฐาน โดยมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์และสิ่งจูงใจ

แสดงให้เห็นว่ารายการนำเที่ยวเปิดเส้นทางพาก๊วนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตรเป็นโปรแกรมที่มีราคาเหมาะสมต่อบริการที่ได้รับ ทั้งแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม ที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ

4.7.3 ด้านคุณค่าต่อชุมชน

พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ให้ความสำคัญด้านคุณค่าต่อชุมชน โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อเป็นโปรแกรมที่ช่วยให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนและเป็นโปรแกรมที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 เท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของคุณนิออน ศรีสมยง (2552) ที่กล่าวไว้ว่า

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีเป้าหมายหลักเพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในชุมชนซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนับว่าเป็นหนึ่งในรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

แสดงให้เห็นว่ารายการนำเที่ยวเปิดเส้นทางพาทัวร์วิถีเก่าท่องเที่ยวชุมชนเกษตรเป็นโปรแกรมที่ช่วยให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน เนื่องจากชาวบ้านในชุมชนได้รับรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับแนวคิดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของคุณชมพูนุท โมราชาติ (2551) ที่กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ชาวบ้านในชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมและเป็นผู้มีบทบาทหลักในการจัดการควบคุมดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ของชุมชนเอง

แสดงให้เห็นว่ารายการนำเที่ยวเปิดเส้นทางพาทัวร์วิถีเก่าท่องเที่ยวชุมชนเกษตรเป็นโปรแกรมที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เนื่องจากชาวบ้านเป็นผู้ควบคุมดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว จึงทำให้สามารถบริหารทรัพยากรทางการท่องเที่ยวได้เหมาะสมต่อขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของแต่ละชุมชน

4.7.4 ด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว

พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ให้ความสำคัญด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว โดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อช่วยให้แก่นักท่องเที่ยวได้บริโภควัตถุดิบที่ปลอดภัยและส่งผลดีต่อสุขภาพ มากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุของคุณชุติมา หฤทัย (2531) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้สูงวัย เป็นวัยที่เกิดการเปลี่ยนแปลงสู่ความเสื่อมทางด้านร่างกายและจิตใจ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับพันธุกรรมสิ่งแวดล้อมและโภชนาการ

แสดงให้เห็นว่ารายการนำเที่ยวเปิดเส้นทางพาทัวร์วิถีเก่าท่องเที่ยวชุมชนเกษตรเป็นรายการนำเที่ยวที่ช่วยให้แก่นักท่องเที่ยวได้บริโภควัตถุดิบที่ปลอดภัยและส่งผลดีต่อสุขภาพ ซึ่งเป็นการช่วยชะลอความเสื่อมทางด้านร่างกายและจิตใจให้กับผู้สูงวัย

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

5.1.1 ข้อดีของการปฏิบัติสหกิจศึกษา

- 1) ได้นำความรู้ที่ได้ศึกษามาเกี่ยวกับการเป็นมัคคุเทศก์และการจัดรายการนำเที่ยวมาใช้ในการทำงาน
- 2) ได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติ รับผิดชอบงานที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน
- 3) ได้ฝึกพัฒนาทักษะการทำงานที่หลากหลาย
- 4) ได้ฝึกพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่
- 5) ได้ฝึกการทำงานเป็นทีม ส่งผลให้ได้พัฒนาทักษะการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและนำความคิดเห็นของทุกคนมาปรับใช้ร่วมกัน
- 6) ได้ฝึกทักษะทางด้านภาษา ที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้
- 7) ได้เรียนรู้วัฒนธรรมองค์กรรูปแบบหนึ่ง ซึ่งถ้าหากในอนาคตได้ทำงานร่วมกับองค์กรที่มีวัฒนธรรมองค์กรรูปแบบเดียวกันก็จะส่งผลให้สามารถปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมองค์กรนั้นได้ไม่ยากก็น้อย

5.1.2 ปัญหาที่พบในการปฏิบัติสหกิจศึกษา

- 1) ขาดการจัดสรรเวลาในการทำงานที่เหมาะสม ส่งผลให้รับผิดชอบงานได้ไม่มีประสิทธิภาพ ต่อระยะเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด
- 2) ขาดความมั่นใจในตนเอง ส่งผลให้ไม่มีความเชื่อมั่นในความคิดเกี่ยวกับงานที่ตนเองรับผิดชอบ
- 3) ขาดความชำนาญทักษะทางด้านภาษา ส่งผลให้นำเที่ยวได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ

5.2 ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

- 1) ควรมีการจัดสรรเวลาในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ
- 2) ควรสร้างความมั่นใจและมีเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง
- 3) ควรพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอย่างต่อเนื่อง

5.3 สรุปผลการจัดทำโครงการงานสหกิจศึกษา

โครงการเปิดเส้นทางพาก๊วนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร เป็นการจัดรายการนำเที่ยวเชิงเกษตร เส้นทางสมุทรสาคร-สมุทรสงคราม ตั้งแต่การศึกษาถึงรูปแบบทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ต่อกลุ่มเป้าหมาย การรวบรวมข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม และที่พัก การเขียนตารางระยะทาง การเลือกยานพาหนะที่เหมาะสม การคิดราคาขายรายการนำเที่ยว รวมไปถึงความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรายการนำเที่ยว

หลังจากการศึกษาข้อมูล ผู้จัดทำได้นำมาเรียบเรียงจัดทำรายการนำเที่ยวในชื่อโครงการ “เปิดเส้นทางพาก๊วนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” เพื่อที่จะนำเสนอให้กับทาง บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล โดยโครงการนี้เป็น 1 ในรายการนำเที่ยวที่ทางผู้จัดทำ จัดทำขึ้นภายในรูปแบบธุรกิจ (Business Model Canvas) เพื่อเป็นการเพิ่มรายการนำเที่ยว ไว้ใช้รองรับกลุ่มลูกค้าเป้าหมายใหม่ทางการตลาดของทาง บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล ซึ่งก็คือ กลุ่มผู้สูงวัยชาวไทย

5.4 ข้อเสนอแนะการจัดทำโครงการงานสหกิจศึกษา

- 1) สามารถเอาความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามไปบูรณาการกับการจัดรายการนำเที่ยวในครั้งต่อไปได้
- 2) โครงการนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรอีกมากมาย ซึ่งสามารถนำมาจัดทำรายการนำเที่ยวเพิ่มได้อีก
- 3) สามารถนำรูปแบบทางการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นมาใช้สำหรับการออกแบบรายการนำเที่ยวได้ เพื่อให้มีรูปแบบทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้หลากหลายประเภทเช่นเดียวกัน

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). *แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/Tourism2556/KRIT%20TECHAPRASERT/05_ch2.pdf
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. (2542). *การจัดรายการท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่น สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา บริษัท เพิร์สท เวิลด์ ทัวร์ จำกัด*. เข้าถึงได้จาก http://www.research-system.siam.edu/images/coop/Tour_Itinerary_of_Japan_for_Thai_Tourists_Case_Study_of_First_World_Tour_/06_ch2.pdf
- ชุติมา หฤทัย. (2531). *แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุ*. เข้าถึงได้จาก https://repository.rmutr.ac.th/bitstream/handle/123456789/779/rmutrconth_133.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- เทพกร ณ สงขลา. (2556). *รูปแบบการจัดการทรัพยากรเกษตรเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืน ใน อำเภอ ช้างกลาง จังหวัด นครศรีธรรมราช*. เข้าถึงได้จาก <http://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/9604/1/381846.pdf>
- นิออน ศรีสมขง. (2552). *การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา*. เข้าถึงได้จาก http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/Tourism2556/WIPARAT%20%20SURALAI/06_ch2.pdf
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง*. เข้าถึงได้จาก https://edu.msu.ac.th/jem/home/journal_file/23.pdf
- ประพิณ วัฒนกิจ. (2531). *แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุ*. เข้าถึงได้จาก https://repository.rmutr.ac.th/bitstream/handle/123456789/779/rmutrconth_133.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- พิฑูรย์ ทองนิม. (2558). *การจัดการความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะลันตา จังหวัดกระบี่*. เข้าถึงได้จาก <http://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/10157/1/404539.pdf>
- ยศวีร์ บุคตะนนท์. (2547). *การศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรเลียบคลองมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม*. เข้าถึงได้จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Ananya.Pa.pdf>
- ศิริรัตน์ หอมนาน. (2547). *ศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมู่บ้านรอบบริเวณศูนย์การศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ*. เข้าถึงได้จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Ananya.Pa.pdf>

- ศรีธรรม ธนะภูมิ. (2531). *แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุ*. เข้าถึงได้จาก https://repository.rmutr.ac.th/bitstream/handle/123456789/779/rmutrconth_133.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2561). *ตลาดผู้สูงวัย ขุมทอง SME*. เข้าถึงได้จาก https://www.kasikornbank.com/th/business/sme/KSMEKnowledge/article/KSMEAnalysis/Documents/Aging-Market_SME-Treasure_2018.pdf
- สมชาติ อุ๋น. (2552). *แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/Tourism2556/KRIT%20TECHAPRASERT/05_ch2.pdf
- สหพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Union of Official Travel Organization หรือ IUOTO). (2006). *แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/Tourism2556/KRIT%20TECHAPRASERT/05_ch2.pdf
- สุวิทย์ เพ็ญจันทร์. (2558). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร*. เข้าถึงได้จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/158041.pdf>
- เสาวลักษณ์ ฝานันต์. (2557). *การศึกษากิจการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษากลุ่มสมุนไพรบ้านดงบัง หมู่ที่ 6 ตำบลดงชีเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี*. เข้าถึงได้จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Ananya.Pa.pdf>
- อนัญญา ปาอนันต์. (2560). *แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดระยอง*. เข้าถึงได้จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Ananya.Pa.pdf>

ภาคผนวก ก

ภาพขณะปฏิบัติงานและการนิเทศของอาจารย์

ภาพนักศึกษาสหกิจปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์อาสา

ภาพนักศึกษาสหกิจปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์อาสา

ภาพนักศึกษาหกิจปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์อาสา

ภาพนักศึกษาหกิจปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์อาสา

ภาพนักศึกษาสหกิจปฏิบัติหน้าที่มณฑลเทศาภิบาล

ภาพอาจารย์ที่ปรึกษามาตรวจเยี่ยมสหกิจศึกษา

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยว

“เปิดเส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร”

ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิด เส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตรของผู้สูงอายุ วัย 60 - 80 ปี
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตรของผู้สูงอายุ
ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

Next

ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิด เส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ

- ☐ ชาย
- ☐ หญิง

อายุ

- ☐ 60 - 63 ปี
- ☐ 64 - 67 ปี
- ☐ 68 - 71 ปี
- ☐ 72 - 75 ปี
- ☐ 76 - 80 ปี

ระดับการศึกษา

- ☐ ประถมศึกษา
- ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3)
- ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6)/ปวช.
- ☐ อนุปริญญา/ปวส.
- ☐ ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป
- ☐ อื่นๆ

อาชีพก่อนเกษียณ

- ☐ รับราชการ
- ☐ งานภาคเอกชน
- ☐ รัฐวิสาหกิจ
- ☐ เจ้าของธุรกิจ
- ☐ อื่นๆ

รายได้หลังเกษียณต่อเดือน

- ☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท
- ☐ 10,000 - 15,000 บาท
- ☐ 15,000 - 20,000 บาท
- ☐ 20,000 - 25,000 บาท
- ☐ 25,000 - 30,000 บาท
- ☐ มากกว่า 30,000 บาท

หลังจากเกษียณอายุแล้ว ท่านยังทำงานอยู่หรือไม่

- ☐ ยังทำงานอยู่
- ☐ ไม่ได้ทำงาน

Back

Next

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตรของผู้สูงอายุ

คำชี้แจง กรุณาเลือกคำตอบที่ตรงกับระดับความสำคัญของท่านมากที่สุด
โดยกำหนดให้ 5 หมายถึง สำคัญมากที่สุด
4 หมายถึง สำคัญมาก
3 หมายถึง สำคัญปานกลาง
2 หมายถึง สำคัญน้อย
1 หมายถึง สำคัญน้อยที่สุด

ด้านผลิตภัณฑ์

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
สถานที่ท่องเที่ยวมีความเหมาะสมและน่าสนใจ	☐	☐	☐	☐	☐
กิจกรรมมีความเหมาะสมและน่าสนใจ	☐	☐	☐	☐	☐
ความหลากหลายของกิจกรรม	☐	☐	☐	☐	☐
ระยะเวลาในการท่องเที่ยว	☐	☐	☐	☐	☐
ระยะเวลาในการทำแต่ละกิจกรรม	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านราคา

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความเหมาะสมของราคา	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านคุณค่าต่อชุมชน

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เป็นการช่วยสนับสนุนในการนำเอาวัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์	☐	☐	☐	☐	☐
เป็นโปรแกรมที่ช่วยให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน	☐	☐	☐	☐	☐
เป็นโปรแกรมที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	☐	☐	☐	☐	☐
ชาวบ้านภายในชุมชนได้ใช้ความรู้ความสามารถให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น	☐	☐	☐	☐	☐
เป็นโปรแกรมที่เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชนและนักท่องเที่ยว	☐	☐	☐	☐	☐
เป็นโปรแกรมที่ส่งเสริมให้คนในชุมชนตระหนักถึงอาชีพท้องถิ่น	☐	☐	☐	☐	☐
เป็นโปรแกรมที่ส่งเสริมให้คนในชุมชนตระหนักถึงการกลับมาทำงานที่บ้าน	☐	☐	☐	☐	☐

ด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ช่วยให้นักท่องเที่ยวตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน	☐	☐	☐	☐	☐
ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน	☐	☐	☐	☐	☐
ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการเกษตร	☐	☐	☐	☐	☐
ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้บริโภควัตถุดิบที่ปลอดภัยและส่งผลกระทบต่อสุขภาพ	☐	☐	☐	☐	☐
เป็นโปรแกรมที่เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชนและนักท่องเที่ยว	☐	☐	☐	☐	☐

Back

Next

ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวเปิดเส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอนะ

ข้อเสนอแนะ

Your answer

Back

Submit

ภาคผนวก ค

บทสัมภาษณ์พนักงานที่ปรึกษา

บทสัมภาษณ์ของพนักงานที่ปรึกษา

ภาพพนักงานที่ปรึกษา : คุณเสาวคนธ์ คล้ายวงผึ้ง

ข้อดีของนักศึกษา

1. มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานและใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม
2. มีสัมมาคารวะ อ่อนน้อมถ่อมตน
3. มีความซื่อสัตย์ อดทนในการทำงานได้เป็นอย่างดี

สิ่งที่ต้องพัฒนาเพิ่มขึ้น

1. ศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมสำหรับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน
2. เพิ่มเติมและพัฒนาเรื่องความมั่นใจต่อการทำงาน
3. เพิ่มเติมและพัฒนาเรื่องการแสดงออกต่อการแสดงความคิดเห็นต่างๆ สำหรับการทำงาน

กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการ

1. เป็นโครงการที่สามารถนำไปต่อยอดเพิ่มรายได้ให้กับทางสถานประกอบการได้
2. เป็นโครงการที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างเป็นระบบ
3. เป็นโครงการที่สนับสนุนให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน

เสาวคนธ์ คล้ายวงผึ้ง

.....พนักงานที่ปรึกษา

(เสาวคนธ์ คล้ายวงผึ้ง)

ภาคผนวก ง
บทความวิชาการ

เปิดเส้นทางพาทัวร์วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร

The New Route of Agritourism in the Local Community for Senior Citizens

นางสาวนิชกมล อินทรสุวรรณ

ภาควิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

38 ถนนเพชรเกษม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160

E-mail : nitchakamonjan@gmail.com

บทคัดย่อ

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการออกแบบรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาทัวร์วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” และเพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจต่อรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาทัวร์วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” ของผู้สูงวัย เพื่อให้ทราบถึงความเป็นไปได้ต่อการที่จะทำรายการนำเที่ยวไปใช้จริง โดยการจัดทำรายการนำเที่ยวแล้วนำไปสอบถามความพึงพอใจจากกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านคุณค่าต่อชุมชน และด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว

จากการจัดทำรายการนำเที่ยวและนำไปสอบถามความพึงพอใจ ทำให้ได้ผลตอบรับจากกลุ่มเป้าหมายหรือผู้สูงวัยชาวไทยจำนวน 25 คน ซึ่งสามารถแสดงผลได้ ดังนี้ ความพึงพอใจทั้ง 4 ด้านโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ด้านราคา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ด้านคุณค่าต่อชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และ ด้านคุณค่าต่อนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24

คำสำคัญ : รายการนำเที่ยว, ท่องเที่ยวชุมชนเกษตร

Abstract

The purpose of this research was to study about the ability toward designing in itinerary which named “The New Route of Agritourism in the Local Community for Senior Citizens.” Also, the satisfaction of elders toward the itinerary named “The New Route of Agritourism in the Local Community for Senior Citizens” was conducted.

In order to research the possibility for adapting the agritourism program into the reality, an agritourism program was produced and evaluated for satisfaction by a target group. The evaluation was divided into According to the production of agritourism program and the satisfaction survey, the responses were collected from 25 Thai elderly. The overall satisfaction toward 4 fields was rated at a high level. The average of products was at 3.90%; the average of price was at 3.68%; the average of community was at 4.23%; and the average of tourist values was at 4.24%.

Keywords : Itinerary, Tourism of the agricultural community, Senior Citizens

ที่มาของปัญหา

บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล เป็นบริษัทที่ทำการท่องเที่ยวโดยชุมชนและการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ เป็นกิจการเพื่อสังคมที่สนับสนุนชุมชนด้วย “การท่องเที่ยว” เพื่อสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสิ่งแวดล้อม การศึกษา เศรษฐกิจและสังคม ใฝ่ใจเรื่องของการรักษาวิถีชีวิตของคนไทยและช่วยให้ชุมชนยืนหยัดในการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน โดยกลุ่มเป้าหมายหลักทางการตลาด เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เนื่องจากว่าชาวต่างชาติจะมีความสนใจในเรื่องของการท่องเที่ยวรูปแบบวัฒนธรรมท้องถิ่นมากกว่าชาวไทย และนอกจากนี้ยังมีกำลังทรัพย์ หรือ ความสามารถในการใช้จ่ายทางการท่องเที่ยวที่สูง

โดย บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล เป็นองค์กรที่มีขนาดเล็ก จึงมีจำนวนของพนักงานประจำในปริมาณไม่มาก ส่งผลให้พนักงานหนึ่งคนจะต้องรับผิดชอบหน้าที่หลายอย่างพร้อมกัน อาทิ มักดูแลทั้ง ออกแบบรายการนำเที่ยว ลงพื้นที่สำรวจชุมชน ติดต่อประสานงาน จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ บัญชี เป็นต้น ดังนั้น การที่จะออกแบบรายการนำเที่ยว เปิดช่องทางเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายใหม่ทางการตลาดของทางบริษัท จึงปฏิบัติได้อย่างไม่เต็มที่ จากปัญหาดังกล่าว ส่งผลให้ทางบริษัทมอบหมายหน้าที่นี้ให้แก่นักศึกษาฝึกงาน เป็นผู้ลงมือปฏิบัติในการออกแบบรายการนำเที่ยว เปิดช่องทางเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายใหม่ทางการตลาดของทางบริษัท

กลุ่มเป้าหมายใหม่ทางการตลาดในครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้สูงวัยชาวไทย เหตุผลหลักที่ทางผู้จัดทำเลือกที่จะออกแบบรายการนำเที่ยวสำหรับผู้สูงวัยชาวไทยมาจากการที่ในปัจจุบันกลุ่มผู้สูงวัยได้กลาย

มาเป็นประชากรหลักของประเทศไทย พร้อมทั้งมีกำลังทรัพย์และเวลาสำหรับการท่องเที่ยวที่สูง รวมถึงทางบริษัทยังไม่มีรายการนำเที่ยวที่เหมาะสม และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้สูงวัยชาวไทย ทางผู้จัดทำเล็งเห็นถึงความสำคัญของกลุ่มเป้าหมายนี้ จึงได้ออกแบบรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาทัวร์วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” เพื่อนำทรัพยากรภายในประเทศที่มีอยู่แล้วมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการทำการเกษตรอยู่ทุกภูมิภาค ซึ่งผลผลิตทางการเกษตรนั้นเต็มไปด้วยคุณค่าทางโภชนาการที่สูงเหมาะสมแก่ผู้สูงวัยที่จำเป็นจะต้องได้รับสารอาหารที่เหมาะสมแก่สภาพร่างกาย ด้วยเหตุนี้ทางผู้จัดทำจึงได้นำการเกษตรมาเป็นหลักสำหรับการออกแบบรายการนำเที่ยว โดยที่ผู้สูงวัยสามารถมั่นใจได้ว่าผลผลิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่ผ่านกระบวนการแปรรูปมานั้นมีความปลอดภัย

แนวคิดในการทำโครงการ

เกณฑ์ในการพิจารณาการเลือกแหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตร ใช้วิธีเลือกโดยดูจากความเหมาะสมของ ความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว , ระยะทางของแต่ละสถานที่ , เวลา

เหตุผลที่เลือกบ้านสวนเข้มขันหรือวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านสวนเข้มขัน

เพราะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางการเกษตรโดยชุมชน มีการทำเส้นทางท่องเที่ยวเอง โดยมีเครือข่ายเป็นสวนอื่นๆที่อยู่ภายในชุมชน อาทิ สวนผลไม้ ไร่ชา ไร่ข้าวโพด สวนลำไย พืชปลอดสารสวนกล้วยไม้ เป็นต้น ทั้งภายในบ้านสวนเข้มขัน

และสวนสมาชิกในเครือข่าย มีการเพาะปลูกผลไม้ที่ หลากหลาย อาทิ มะพร้าว มะม่วง หม่อน แก้วมังกร กัลยาลำไย เป็นต้น นอกจากเพาะปลูกแล้วยังได้มีการนำผลไม้เหล่านั้นมาทำการแปรรูปเพื่อให้เห็นว่า ผลไม้เหล่านั้นสามารถนำไปต่อยอดอย่างไรได้บ้าง อาทิ ทำไข่หวาน น้ำตาลสดมะพร้าวอ่อน แยมและ ไอศกรีมที่ทำจากมัลเบอร์รี่ แก้วมังกรอบแห้ง เป็นต้น นอกจากกิจกรรมภายในสวนแล้ว ยังมีกิจกรรม อื่นๆที่สามารถเลือกหรือออกแบบรายการกิจกรรม ที่ต้องการทำเองได้ อาทิ ทำยาสมุนไพรสมุนไพร ไพร ณ ร้านจินแซตติ้ง (สมุนไพร) เป็นต้น

เหตุผลที่เลือกสวนผลไม้มาเยี่ยมชม

เพราะเป็นสวนสมาชิกในเครือข่ายของ บ้านสวนเข้มแข็ง หรือ วิสาหกิจชุมชนเกษตรบ้าน สวนเข้มแข็ง และมีการนำหม่อนซึ่งเป็นผลไม้ขึ้น ชื่อของสวนมาทำการแปรรูปที่หลากหลาย ทั้งน้ำ ผลไม้ แยมและไอศกรีม รวมถึงแก้วมังกรแปรรูป เป็นผลไม้อบแห้ง ซึ่งไม่สามารถเห็นได้บ่อยมากนัก

เหตุผลที่เลือกร้านจินแซตติ้ง (สมุนไพร)

เพราะมีกิจกรรมทำยาสมุนไพร พิมเสนน้ำ สมุนไพร ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมแก่ผู้สูงวัย นอกจากจะได้ลงมือทำแล้วยังได้นำกลับไปเป็นของ ที่ระลึก โดยเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างประสบการณ์ ที่เหมาะสมให้แก่ผู้สูงวัย

เหตุผลที่เลือกโครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์

เพราะโครงการฯมุ่งเน้นดำเนินงานด้าน การอนุรักษ์วัฒนธรรมวิถีชีวิตชาวชุมชนอัมพวา

เป็นอย่างแรก ด้วยเล็งเห็นว่า การจะพัฒนาใดๆ นั้น ควรจะพัฒนาจากฐานทุนทางสังคมที่ชุมชนนั้นมีการอนุรักษ์วัฒนธรรมชุมชน จะกระทำการการเรียนรู้ พร้อมทั้งรักษา ส่งเสริมกิจกรรม ก่อเกิดเป็น คุณค่าขึ้นในสังคมเมื่อชุมชนเข้าใจในตัวคน เข้าใจ ในรากฐานการก่อเกิดของท้องถิ่น รู้ซึ่งในคุณค่าของ ชุมชนตนเอง และร่วมกันรักษา มรดกทาง วัฒนธรรมที่มีอยู่แล้ว จึงต่อยอดคุณค่าที่มีนั้นให้เป็น มูลค่า เศรษฐกิจชุมชนจึงเป็นงานที่ทางโครงการฯ ได้ดำเนินการส่งเสริม ด้วยเห็นว่า คุณค่าในทาง วัฒนธรรมจะไม่ก่อเกิดประโยชน์ใดๆ ในการพัฒนา เลย หากไม่สามารถทำให้เกิดเป็นมูลค่าหรือไม่ สามารถประกอบเป็นอาชีพ เกิดเป็นรายได้ที่ สามารถหล่อเลี้ยงประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

เหตุผลที่เลือกวัดจุฬามณี

เพราะวัดจุฬามณี อำเภออัมพวา จ. สมุทรสงคราม ตั้งอยู่บนทางหลวงหมายเลข 325 (สมุทรสงคราม-บางแพ) กิโลเมตร 34-35 ตำบลบาง ช้าง เป็นวัดโบราณริมฝั่งคลองอัมพวาต่อเนื่องกับ คลองผีหลอก วัดนี้สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ตอนปลายรัชกาลสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง สันนิษฐานว่า ท้าวแก้วลี้ (น้อย) นายตลาดบาง ช้าง ต้นวงศ์ราชินิกุลบางช้างเป็นผู้สร้างขึ้น บริเวณ หลังวัดเดิมเป็นนิวาสถานของขุนนาง (สมเด็จพระอมรินทราบรมราชินีในรัชกาลที่ 1) และคุณบุญรอด (สมเด็จพระศรีสุริเยนทราบรมราชินีในรัชกาลที่ 2)

สามสิ่งที่อยู่วัด ซึ่งเป็นไฮไลต์ที่นักท่องเที่ยวทุกคน ไม่ควรพลาดเมื่อมาเยือนวัดนี้ ได้แก่

1. สังขารไม้เน่าเปื่อยของหลวงพ่อบึง โกวิท อดีต เจ้าอาวาส

2. อุโบสถถ่มมุขหินอ่อนที่มีความสวยงาม โดย อุโบสถหลังนี้มีขนาดกว้าง 40 เมตร ยาว 80 เมตร พื้นด้วยหินหยกสีเขียวจากเมืองการจี ประเทศ ปากีสถาน ภายประดิษฐานพระประธานบนฐานสูง บานหน้าต่างด้านนอกลงรักฝังมุกเป็นภาพตราพระ ราชลัญจกร ตั้งแต่รัชกาลที่ 1 ถึงรัชกาลปัจจุบัน พระ นามากิติไชยของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ ตลอดจนภาพเครื่องอิสริยาภรณ์ชั้นต่างๆ นอกจากนี้ บริเวณฝาผนังโดยรอบพระอุโบสถ ยังมีภาพ จิตรกรรมฝาผนังเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติและ นิทานชาดกที่ประณีตฝีมือของจิตรกรหญิงนิดา สักดิ์เจริญ ซึ่งใช้เวลาในการวาดนานถึง 6 ปี

3. องค์ท่านพ่อท้าวเวสสุวรรณ หรือท้าวเวสสุวรรณ ตามความเชื่อของพระพุทธศาสนาที่มีสีภาค รวมทั้ง คาถาขอพร

- ร้านขายขนมทองม้วนสูตรโบราณที่สืบทอด วิธีการทำมาแต่ดั้งเดิม ตั้งอยู่บริเวณถนนทางเข้าวัด

นอกจากนี้แล้ว ยังเป็นวัดที่ไม่ได้มีผู้คนเดินทางไป ท่องเที่ยวตลอดมากนัก ส่งผลให้ผู้สูงวัยเดินชม รวมถึงทำกิจกรรมภายในวัดได้สะดวก ห้องสุขา เหมาะสม และมีระยะทางที่ใกล้ต่อการเดินทางจาก โครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์มายังวัดจุฬามณี

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการออกแบบ รายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาก๊วนวัยเก๋า ท่องเที่ยวชุมชนเกษตร”

2. เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจต่อรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาก๊วนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” ของผู้สูงวัย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้รับทราบถึงความสามารถในการออกแบบ รายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาก๊วนวัยเก๋า ท่องเที่ยวชุมชนเกษตร”

2. ได้รับทราบถึงความพึงพอใจต่อรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาก๊วนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” ของผู้สูงวัย

วิธีดำเนินการ

ผู้จัดทำได้ทำการปรึกษากับเจ้าของบริษัทในส่วน ของรูปแบบทางการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวและ กิจกรรม ทางผู้จัดทำได้เลือกรูปแบบทางการ ท่องเที่ยวในเชิงเกษตรเพราะเนื่องจากว่ามีความ เหมาะสมในเรื่องของช่วงวัยที่ต้องการสารอาหารที่ มีคุณค่าทางโภชนาการ ทำให้ผู้สูงวัยกลุ่มเป้าหมาย ได้เห็นต้นกำเนิดของผลผลิตทางการเกษตร กระบวนการแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ต่อยอดมาจาก ผลผลิต ส่งผลให้ผู้สูงวัยสามารถมั่นใจได้ว่าอาหาร ที่บริโภคนั้นมีความปลอดภัย โดยทำการค้นหา สถานที่ท่องเที่ยวทางการเกษตรโดยชุมชนหรือ ส่งผลกระทบเชิงบวกกับชุมชน กิจกรรม และ ออกแบบรูปแบบของกิจกรรม ให้มีความแตกต่าง จากการที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปเอง จึงได้ออกมา เป็นรายการนำเที่ยวภายในจังหวัดสมุทรสาครและ จังหวัดสมุทรสงคราม

รายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพากันวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” 2 วัน 1 คืน

วันที่ 1

เวลา	กิจกรรม	หมายเหตุ
07.00 น.	พบกัน ณ จุดนัดพบ	
07.30 น.	ออกเดินทางไปยังบ้านสวนเข้ม ชื่น	-รถตู้
09.00 น.	เดินทางถึงบ้านสวนเข้มชื่น	-เวลา สามารถยืดหยุ่นได้ตามความ ต้องการที่จะใช้เวลาในการทำ กิจกรรมต่างๆ ของนักท่องเที่ยว
	นั่งเรือไปสวนผลไม้ชายดัม	-เรือหางยาว (มีเสื้อชูชีพ)
	เดินทางถึงสวนผลไม้ชายดัม	
	-เดินชมสวน -นั่งพักผ่อนผลไม้สด , ผลไม้อบแห้ง , ขนมปังทาแยม , น้ำผลไม้	หม่อน (ผลไม้สด / แปรรูป) : น้ำผลไม้ , ไอศกรีม , แยมผลไม้ แก้วมังกร (ผลไม้สด / แปรรูป) : อบแห้ง
	นั่งเรือ ไปร้านจีนเซตัง (สมุนไพร)	
	-ทำยาต้ม พิมเสน	ยาต้ม พิมเสนน้ำสมุนไพร
	นั่งเรือ นั่งกลับไปยังบ้านสวนเข้ม ชื่น	
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน ณ ร้าน ก้วยเตี๋ยเข้มชื่นชวนชม	บริเวณใกล้เคียงกับบ้านสวนเข้ม ชื่น
	-เดินชมสวน -คั้นน้ำมะพร้าวสด -ทำไข่หวานน้ำตาลสดมะพร้าว อ่อน	มะพร้าว (น้ำมะพร้าวสด / แปรรูป) : ไข่หวานน้ำตาลสดมะพร้าวอ่อน
	เดินทางเข้าที่พัก ณ Yao In Chan	
	พักผ่อนตามอัธยาศัย	

วันที่ 2

เวลา	กิจกรรม	หมายเหตุ
07.00 น.	รับประทานอาหารเช้า	
08.30 น.	ออกเดินทางไปยัง โครงการอัมพวา ชัยพัฒนานุรักษ์	
09.00 น.	เดินทางถึง โครงการอัมพวาชัย พัฒนานุรักษ์	
	-ฟังบรรยายแนวทางการดำเนินงาน โครงการอัมพวา ชัยพัฒนานุรักษ์ -เรียนรู้การทำเกษตรอินทรีย์ ชม พันธุ์ไม้ท้องถิ่นและพืชสมุนไพร -ชิมและชมการทำน้ำตาลมะพร้าว ดั้งเดิม เอกอภัยณ์ภูมิปัญญาชาว อัมพวา -ชมร้านภัทรพัฒน์ ส่งเสริมการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน และเลือก ซื้อสินค้าของโครงการฯ -ชมห้องนิทรรศการชุมชน ร้านชาน ชาลา และบรรยากาศริมฝั่งคลอง อัมพวา -เรียนทำน้ำมวงขึ้นชานชาลา (สูตรน้ำพระราชทานจากสมเด็จพระ พระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระ เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม ราชกุมารี)	
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน ณ ร้าน ชานชาลา	ภายในพื้นที่โครงการอัมพวาชัย พัฒนานุรักษ์
	-เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ ของฝาก (เพิ่มเติม)	
	ออกเดินทางไปยังวัดจุฬามณี	
	เดินทางถึงวัดจุฬามณี	
	สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในบริเวณ วัด	
	เดินทางกลับกรุงเทพมหานคร	

สรุปผลการจัดทำโครงการสหกิจศึกษา

โครงการเปิดเส้นทางพาทัวร์วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร เป็นการจําหน่ายการนำเที่ยวเชิงเกษตร เส้นทางสมุทรสาคร-สมุทรสงคราม ตั้งแต่การศึกษาถึงรูปแบบทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย การรวบรวมข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม และที่พัก การเขียนตารางระยะทาง การเลือกยานพาหนะที่เหมาะสม การคิดราคาขายรายการนำเที่ยว รวมไปถึงความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจําหน่ายการนำเที่ยว

หลังจากการศึกษาข้อมูล ผู้จัดทำได้นำมาเรียบเรียงจัดทำรายการนำเที่ยวในชื่อโครงการ “เปิดเส้นทางพาทัวร์วัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” เพื่อที่จะนำเสนอให้กับทาง บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล โดยโครงการนี้เป็น 1 ในรายการนำเที่ยวที่ทางผู้จัดทำ จัดทำขึ้นภายในรูปแบบธุรกิจ (Business Model Canvas) เพื่อเป็นการเพิ่มรายการนำเที่ยว ไว้ใช้รองรับกลุ่มลูกค้าเป้าหมายใหม่ทางการตลาดของทาง บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล ซึ่งก็คือ กลุ่มผู้สูงวัยชาวไทย

ข้อเสนอแนะการจัดทำโครงการสหกิจศึกษา

- 1) สามารถเอาความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามไปบูรณาการกับการจําหน่ายการนำเที่ยวในครั้งต่อไปได้
- 2) โครงการนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรอีกมากมาย ซึ่งสามารถนำมาจัดทำรายการนำเที่ยวเพิ่มได้อีก
- 3) สามารถนำรูปแบบทางการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นมาใช้สำหรับการออกแบบรายการนำเที่ยวได้

เพื่อให้มีรูปแบบทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้หลากหลายประเภทเช่นเดียวกัน

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). แนวคิดและ

ทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว. เข้าถึงได้จาก http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/Tourism2556/KRIT%20TECHAPRASERT/05_ch2.pdf

ฉล่องศรี พิมลสมพงษ์. (2542). การจัดรายการ

ท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่น สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา บริษัท เวิร์ด วิลล์ ทัวร์ จำกัด. เข้าถึงได้จาก http://www.research-system.siam.edu/images/coop/Tour_Itinerary_of_Japan_for_Thai_Tourists_Case_Study_of_First_World_Tour_/06_ch2.pdf

ชุติมา หฤทัย. (2531). แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ

ผู้สูงอายุ. เข้าถึงได้จาก https://repository.rmutr.ac.th/bitstream/handle/123456789/779/rmutrconth_133.pdf?sequence=1&isAllowed=y

เทพกร ณ สงขลา. (2556). รูปแบบการจัดการ

ทรัพยากรเกษตรเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืน ในอำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. เข้าถึงได้จาก <http://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/9604/1/381846.pdf>

นิออน ศรีสมขง. (2552). การศึกษาเรื่อง แนว

ทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
อย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาอำเภอวังน้ำเขียว
จังหวัดนครราชสีมา. เข้าถึงได้จาก http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/Tourism2556/WIPARAT%20%20SURALAI/06_ch2.pdf

ประพนธ์ วัฒนกิจ. (2531). แนวคิดและทฤษฎี

เกี่ยวกับผู้สูงอายุ. เข้าถึงได้จาก https://repository.rmutr.ac.th/bitstream/handle/123456789/779/rmutrconth_133.pdf?sequence=1&isAllowed=y

พิชญ์ ทองนิม. (2558). การจัดการความร่วมมือ

ด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะลันตาจังหวัดกระบี่. เข้าถึงได้จาก <http://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/10157/1/404539.pdf>

ยศวีร์ ชุกตะนันท์. (2547). การศึกษาวิจัยเรื่อง ความ

พึงพอใจของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรเลียบคลองมหาสวัสดิ์อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. เข้าถึงได้จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Ananya.Pa.pdf>

ศิริรัตน์ หอมนาน. (2547). ศักยภาพการพัฒนาการ

ท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมู่บ้านรอบบริเวณศูนย์การศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ. เข้าถึงได้จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Ananya.Pa.pdf>

ศรีธรรม ธนะภูมิ. (2531). แนวคิดและทฤษฎี

เกี่ยวกับผู้สูงอายุ. เข้าถึงได้จาก https://repository.rmutr.ac.th/bitstream/handle/123456789/779/rmutrconth_133.pdf?sequence=1&isAllowed=y

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2561). ตลาดผู้สูงอายุ บุมทอง

SME. เข้าถึงได้จาก https://www.kasikornbank.com/th/business/sme/KSMEKnowledge/article/KSMEAnalysis/Documents/Aging-Market_SME-Treasure_2018.pdf

สมชาติ อุอิน. (2552). แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ

การท่องเที่ยว. เข้าถึงได้จาก http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/Tourism2556/KRIT%20TECHAPRASERT/05_ch2.pdf

สหพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่าง

ประเทศ (International Union of Official Travel Organization หรือ IUOTO). (2006). แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว. เข้าถึงได้จาก http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/Tourism2556/KRIT%20TECHAPRASERT/05_ch2.pdf

สุวิทย์ เพ็ญจันทร์. (2558). ความพึงพอใจของ

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร. เข้าถึงได้จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/158041.pdf>

เสาวลักษณ์ ผาวันดี. (2557). การศึกษาการจัดการ

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษากลุ่ม
สมุนไพร บ้านดงบัง หมู่ที่ 6 ตำบลดง
จีเหล็ก อำเภอมะนัง จังหวัดปราจีนบุรี.
เข้าถึงได้จาก [http://libdoc.dpu.ac.th/
thesis/Ananya.Pa.pdf](http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Ananya.Pa.pdf)

รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การอ้างอิง

ประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วน
ประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. เข้าถึงได้จาก
[https://edu.msu.ac.th/jem/home/journal_f
ile/23.pdf](https://edu.msu.ac.th/jem/home/journal_file/23.pdf)

อนัญญา ปาอนันต์. (2560). แนวทางการส่งเสริม

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดระยอง.
เข้าถึงได้จาก [http://libdoc.dpu.ac.th/the
sis/Ananya.Pa.pdf](http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Ananya.Pa.pdf)

ภาคผนวก จ

โปสเตอร์

ครงงาน : เปิดเส้นทางพาคืนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร
 สานประกอบการ : SiamRise Travel
 นักศึกษา : นางสาวณิกมล อินทรสุวรรณ 5904400103
 สาขาวิชา : อดสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ
 อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ยุวริน ศรีปาน
 พนักงานที่ปรึกษา : เสาวดนตรี คล้ายวงผึ้ง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการออกแบบรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาคืนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร”
2. เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจต่อรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาคืนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” ของผู้สูงวัย

1. ได้รับทราบถึงความสามารถในการออกแบบรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาคืนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร”
2. ได้รับทราบถึงความพึงพอใจต่อรายการนำเที่ยว “เปิดเส้นทางพาคืนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” ของผู้สูงวัย

วันที่ 1

- ลงเรือ ณ บ้านสวนแรมชื่น
นั่งเรือไปสวนผลไม้ไม้ยืนต้น
เดินชมสวน
นั่งพักชิมผลไม้สด,ผลไม้อบ
แห้ง,ขนมปังทาแยม,น้ำผลไม้
- ลงเรือ นั่งไปร้านจีนเซตติ้ง(สมุนไพร)
ทำยาต้ม พิมเสน
- ลงเรือ นั่งกลับไปที่บ้านสวนแรมชื่น
รับประทานอาหารกลางวัน ณ
ร้านก๊วยเตี๋ยวแรมชื่นชวนชม
เดินชมสวน
ดื่มน้ำมะพร้าวสด
ทำไข่หวานน้ำตาลสดมะพร้าวอ่อน
- เดินทางเข้าที่พัก
Yao In Chan

วันที่ 2

- เดินทางไปโครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์
- กิจกรรมศึกษาดูงานโครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์
ฟังบรรยายแนวทางการดำเนินงานโครงการ
เรียนรู้การทำเกษตรอินทรีย์
ชมพันธุ์ไม้ท้องถิ่นและพืชสมุนไพร
ชมและชมการทำน้ำตาลมะพร้าวดั้งเดิม
ชมร้านภัทรพัฒน์ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์
ชุมชนและเลือกซื้อสินค้า
ชมห้องนิทรรศการชุมชน ร้านชาชาและ
บรรยากาศริมฝั่งคลองอัมพวา
กิจกรรมเสริม “เรียนทำน้ำมวงขึ้นชาชา”
รับประทานอาหารกลางวัน ณ ร้านชาชา
เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ ของฝาก (เพิ่มเติม)
- เดินทางไปยังวัดจุฬามณี
สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในบริเวณวัด
- เดินทางกลับกรุงเทพมหานคร

สรุปผลการจัดทำโครงการสหกิจศึกษา

โครงการเปิดเส้นทางพาคืนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตรเป็นการจัดรายการนำเที่ยวเชิงเกษตร เส้นทางสมุทรสาคร – สมุทรสงคราม ตั้งแต่การศึกษาถึงรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมายการรวบรวมข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม และที่พัก การเขียนตารางระยะทาง การเลือกยานพาหนะที่เหมาะสมการคิดราคาขายรายการนำเที่ยวรวมไปถึงความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรายการนำเที่ยว หลังจากการศึกษาข้อมูลผู้จัดทำได้นำมาเรียบเรียงจัดทำรายการนำเที่ยวในชื่อโครงการ “เปิดเส้นทางพาคืนวัยเก๋าท่องเที่ยวชุมชนเกษตร” เพื่อที่จะนำเสนอให้กับทาง บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล โดยโครงการนี้เป็น 1 ในรายการนำเที่ยวที่ทางผู้จัดทำ จัดทำขึ้นภายในรูปแบบธุรกิจ (Business Model Canvas) เพื่อเป็นการเพิ่มรายการนำเที่ยวไว้ใช้รองรับกลุ่มลูกค้าเป้าหมายใหม่ทางการตลาดของทาง บริษัท สยามไรซ์ ทราเวล ซึ่งก็คือกลุ่มผู้สูงวัยชาวไทย

ภาคผนวก ฉ
บันทึกการปฏิบัติงาน

แบบรายงานผลการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

สัปดาห์ที่	ระหว่างวันที่	หัวข้อการเรียนรู้	ลงชื่อ นักศึกษา	ลงชื่อพนักงาน ที่ปรึกษา
4	27พ.ค.63 - 31พ.ค.63	- ฝึกฝน ทักษะการเดินรถ กับ การทำงาน ช่วงรอบปิดขอบ และ ทำรายการนำเที่ยว สำหรับทัวร์รูปแบบธุรกิจ - ทำรายการนำเที่ยวสำหรับทัวร์รูปแบบ ธุรกิจ และ ทำแบบฟอร์มสำหรับทำ เอกสาร - ฝึกฝน ทักษะการเดินรถ กับ การทำงาน ช่วงรอบปิดขอบ ทำรายการนำเที่ยว สำหรับทัวร์รูปแบบ Free bangkok walk Tour และ ทำรายการนำเที่ยวสำหรับทำ รูปแบบธุรกิจ - ทำรายการนำเที่ยวสำหรับทัวร์รูปแบบ ธุรกิจ ฝึกฝน ส่งแบบฟอร์ม ทักษะการเดินรถ กับ ขนส่งสินค้า เป็นภาษาอังกฤษ และ ทำรายการนำเที่ยวสำหรับทัวร์รูปแบบ Free bangkok walk Tour - ฝึกฝน ส่งแบบฟอร์ม ทักษะการเดินรถ กับ ขนส่งสินค้า และ ทำ E-mail ของ รายการนำเที่ยว ฝึกฝน	ฝึกฝน	ฝึกฝน
5	3ก.พ.63 - 7ก.พ.63	- ทำรายการนำเที่ยวสำหรับทัวร์รูปแบบธุรกิจ - ทำแบบฟอร์มสำหรับทำรายการนำเที่ยว และ ทำ รายการนำเที่ยวสำหรับทัวร์รูปแบบธุรกิจ - ออกทัวร์ Free bangkok walk - ออกทัวร์ Free bangkok walk - นำแบบฟอร์มรูปแบบธุรกิจ และ ทำเอกสาร สำหรับ	ฝึกฝน	ฝึกฝน
6	11ก.พ.63 - 14ก.พ.63	- ออกทัวร์ Free bangkok walk ฝึกฝน ทักษะการเดินรถ กับ การทำงาน		

ภาคผนวก ข

ประวัติผู้จัดทำ

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ-นามสกุล : ณิชกมล อินทรสุวรรณ

รหัสนักศึกษา : 5904400103

ภาควิชา : อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการบริการ

คณะ : ศิลปศาสตร์

ที่อยู่ปัจจุบัน : 289 หมู่บ้านคูขันธ์ 6 หมู่ 8

ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน

จังหวัดสมุทรสาคร 74110

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ-นามสกุล : ณิชกมล อินทรสุวรรณ

รหัสนักศึกษา : 5904400103

ภาควิชา : อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการบริการ

คณะ : ศิลปศาสตร์

ที่อยู่ปัจจุบัน : 289 หมู่บ้านคูขันธ์ 6 หมู่ 8

ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน

จังหวัดสมุทรสาคร 74110

